Ähtärin Finkelo Oy/M Heikkilä
Tahkonevantie 60
61110 Vuolle
puh. 0404151800

markkujheikkila@gmail.com

finkelo.oy@luukku.com

Suuri kelokaappaus

Kahdeksankymmentäluvun loppupuolella rakennuskelo loppui Suomesta. Venäjällä oli suuret kelovarat ja niihin yritettiin päästä käsiksi suoran rajakaupan kautta, mutta se ei onnistunut, koska uusi tuontitituote vaati valtioiden välisen neuvottelun. **Markku Heikkilä teki ensimmäisenä Kauppa- ja teollisuusministeriölle ostositoumuksen, joka mahdollisti Suomen valtion neuvottelut venäläisten kanssa kelon tuonnista Heikkilän Ähtärin Finkelo Oy -yritykselle**. Yritys oli kaupparekisterissä. Pian sen jälkeen venäläiset näyttivät hankkeelle vihreää valoa ja Markku Heikkilä jäi keväällä 1987 odottamaan kaupallisten neuvottelujen aloittamista.

Heinäkuussa 1987 jätettiin Patentti- ja rekisterihallitukseen rekisteröintihakemus Finnkelo Oy:stä, yhden kirjaimen erolla Finkeloon. Asia oli Patentti- ja rekisterihallituksessa vireillä niin kauan, että firma pystyi sinä aikana toimimaan Finnkelon nimellä.

Väärän Finnkelon taustalla oli rajakauppayritys Norinter Oy:n osakkaita. Finnkelo-yrityksen nimen käytöllä saatiin asia näyttämään siltä, kuin Norinter olisi Markku Heikkilän asiamies. **Koska kelo ei liikkunut Suomen rajan yli ennen kuin pystyttiin osoittamaan että kelopuun vastaanottaja oli Finkelo, kelopuu saatiin väärän Finnkelon avulla Suomen puolelle.** Kera nosti osakkuuttaan Norinterissa keväällä 1987 heti sen jälkeen kun läpimurto kelon tuonnista oli tapahtunut Markku Heikkilän Finkelon ja neuvostoliittolaisten välillä. Keran rahoitus Norinterissa oli lainvastaista.

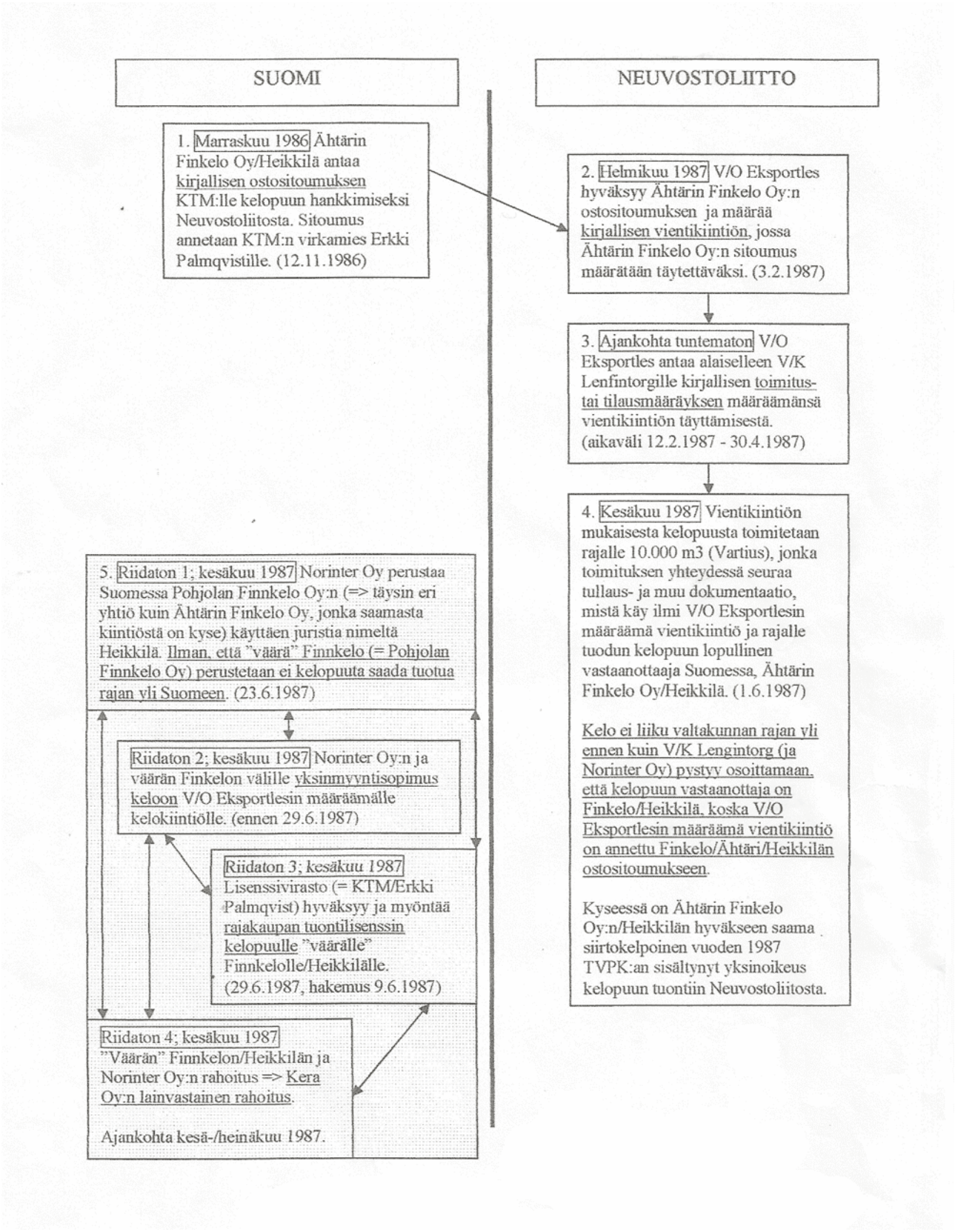
Asia on rikoksena vanhentunut, koska sitä ei koskaan saatu tutkintaan, mutta vahingonkorvauksena ei.

Kelokaappaus MOT-ohjelmassa

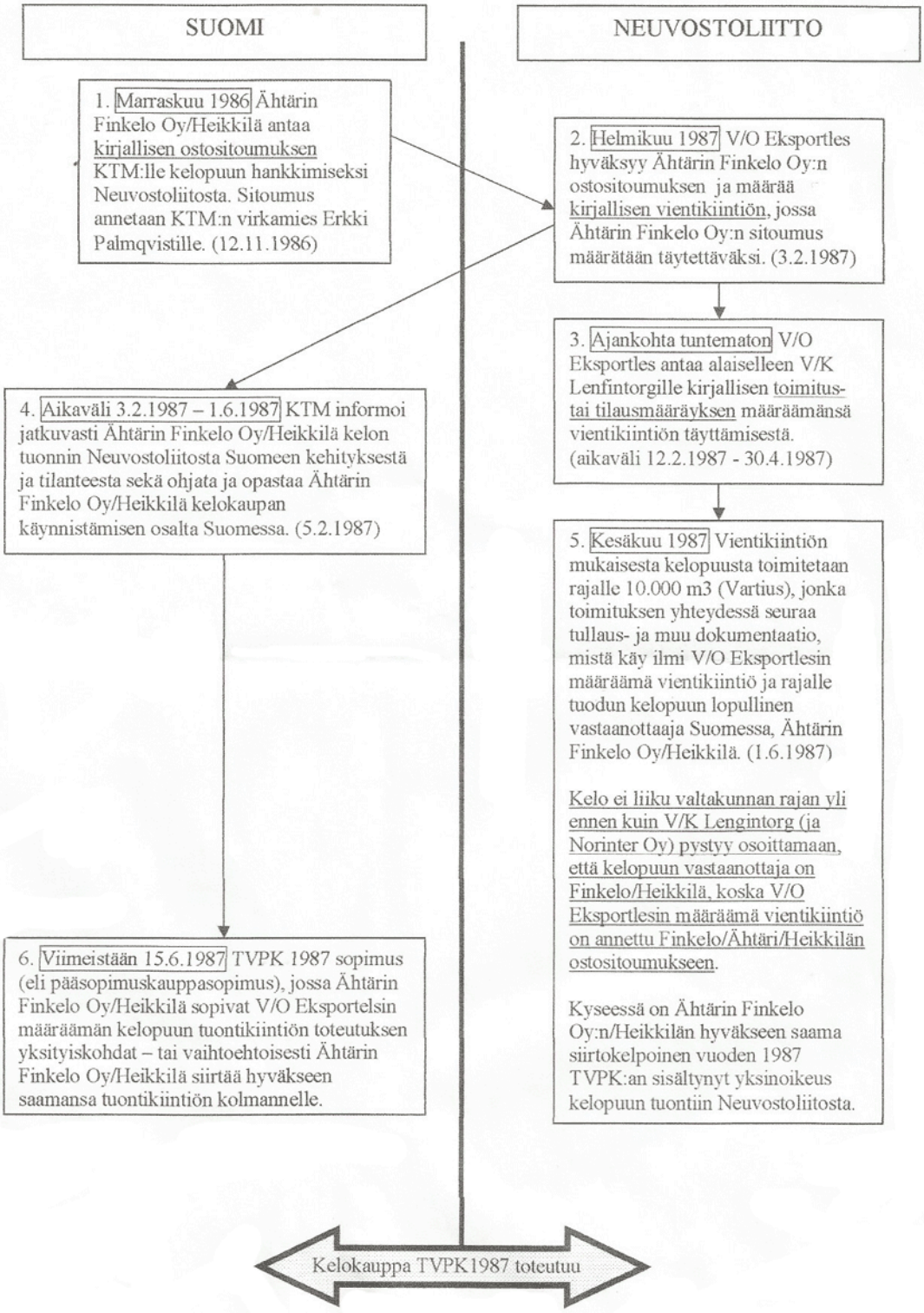
https://youtu.be/MliTo-t6aKo

Kelokaappauksen toteutus

Kelotuonnin toteutus väärän Finnkelon avulla:

Kuinka asioiden olisi kuulunut edetä Ähtärin Finkelon kautta:

Lasku Suomen valtiolle

Suomen valtion omistama Kera Oy/Finvera otti Ähtärin Finkelo OY:lle kuuluneen 20000 kiintokuutiometrin keloerän. Valtio on velvollinen maksamaan Ähtärin Finkelo OY:lle vahingonkorvaussumman, joka oli käräjäoikeudessa riidaton.

Onko Suomi oikeusvaltio?

"Mikään taho Suomessa ei ole ottanut asiaa tutkintaan 30 vuoden aikana. Yrittäjyyden hinta maksoi minulle omaisuuteni ja maineeni. Kaikki tämä johti yhden ihmisen kuolemaan ja menetin läheiseni. Suomessa ei saa virkamiesten ja kansanedustajien tekemisiä tutkintaan."

- Markku Heikkilä -

Kelokaappaus

Isäni on syntynyt Seinäjoella ja äitini Sallassa. Kyläillessäni mummolassa Sallassa sain ensikosketukseni kelopuuhun. Tämä erikoinan luonnonmateriaali sai ajatusmailmani liikkeelle ja ideoimaan. 1970 luvun alussa ostin ensimmäiset keloni Sallasta ja valmistin ensimmäiset kelotuotteeni.

Keloverstas Ky:n perustaminen - keloyrittäminen

Perustin Keloverstas Ky:n vuonna 1976. Vuonna 1970 keloliiketoiminta oli Suomessa yleisesti vasta alkutekijöissään ja pienimuotoista, joten olin alan uranuurtaja. Tein kelopuusta aluksi lähinnä erilaisia kalusteita sisä- ja ulkokäyttöön. Myöhemmin tulivat kuvaan mukaan erilaiset kelomökit.

Toistaiseksi olin löytänyt tarvitsemani kelon kotimaasta. Mutta pian alkoi käydä yhä selvemmäksi, että kotimaisen kelon saanti väheni ja tulisi myös tulevaisuudessa vähenemään. Olin 1980 luvun puoliväliin tultaessa jo ostanut Neuvostoliitosta muun tukkipuun joukossa tullutta keloa, joka eroteltiin Suomessa muusta maahan tuodusta puutavarasta. Sain tarjouspyyntöjä erilaisista kelotuotteista myös muualta Euroopasta ja kun kysyntä lisääntyi myös Suomessa eikä raaka-ainetta Suomesta löytynyt, aloin selvittää mahdollisuutta tuoda keloa Neuvostolliitosta.

Kelon saamiseksi olin yhteydessä Norinter Oy:öön (=Rovaniemellä toiminut rajakauppayhtiö), mistä kerrottiin, ettei kelopuun tuotia oltu saatu avattua yrityksistä huolimatta. Tämän jälkeen otin yhteyttä puutuotteilla välitys- ja rajakauppaa tehneeseen Thomesto Oy:öön, jonka edustajan tapasin Helsingissä ja jolta sain kirjasen "TUONTI NEUVOSTOLIITOSTA - opas ostajalle 1985". Seuraavaksi olin yhteydessä telexillä neuvostoliittolaiseen kauppahuoneeseen, V/O Eksportlesiin, kysellen kelopuuta. Samoihin aihkoihin olin yhteydessä telexillä myös rajakauppafirmaan V/K Leinfintorgiin, josta kyselin mahdollisuutta ostaa kelopuuta. Viimeinen suora yhteydenottoni Neuvostoliittoon tapahtui 26.5.1986. Jatkoin kuitenkin edelleen toimintaani kelopuun maahantuonnin Neuvostoliitosta Suomeen aikaansaamiseksi.

Tarkempaa tietoa yritystoiminnan alkuvaiheista ja kelokaappauksen vaikutuksista yritykseen löytyy Finkelo yrityksenä -sivulta.

Toimintani kelon pääsopimuskaupan avaamiseksi - Ähtärin Finkelo Oy

Olin selvitystyöni aikana saanut selville, että useat suomalaiset yritykset kuten mm. Thomesto Oy Rauma-Repola ja Weitsiluoto Oy olivat yrittäneet saada tuotua kelopuuta Neuvostoliitosta siinä kuitenkaan onnistumatta.

Yritystoimintani rahoitukseen en ollut hakenut avustuksia Kerasta enkä Kauppa- ja Teollisuusministeriöstä.

Päädyinkin siihen johtopäätökseen, että toiminnan laajentaminen ja kelopuun maahantuonnin avaaminen edellytti myös yritysrakenteeni kehittämistä. Ostin liiketoiminnan kehittämiseksi ja kelopuun maahantuonnin toteuttamiseksi Rothin Oy -nimisen yrityksen, joka omisti kiinteistön, joka kiinteistö käsitti muun muassa asunnon ja noin 800 m2:n teollisuushallin. Muutin kyseisen yrityksen toiminimen Ähtärin Finkelo Oy:ksi, mitä tarkoittavan muutosilmoituksen jätin kaupparekisteriin 18.6.1986. Toiminimen ja yhtiöjärjestyksen muutos merkittiin kaupparekisteriin 31.12.1986. Yhtiöstä on alusta alkaen ja yhä vielä käytetty lyhyttä kutsumanimeä "Finkelo".

Ähtärin Finkelo Oy:n toimialana oli seuraava: "...Yhtiö tuo maahan kelopuuta, valmistaa keloista rakennuksia ja huonekaluja...". Omistin yhtiön kaikki osakkeet yhdessä 25.3 1993 surmatun vaimoni kanssa.

Kelopuun maahantuonnin aloittamiseksi pääsopimustasolla otin seuraavaksi yhteyttä Kauppa- ja teollisuusministeriöön (KTM:öön), joka Suomen puolesta vastasi uusista kauppa-artikkeleista Suomen ja Neuvostoliiton välisessä kaupassa. Sovin tapaamisen KTM:n apulaisosastopäällikkö Erkki Palmqvistin kanssa 11.11.1986. Hän ei tullut sovittuun tapaamiseen, koska oli jo lähtenyt Neuvostoliittoon kaupallisiin neuvotteluihin. Minut otti vastaan KTM:n edustajana kaupallinen neuvos Kari J. Talvitie.

Tiedustelin Kari J Talvitieltä KTM:n mahdollisuuksista ottaa esille käynnissä olleissa tavaranvaihtopöytäkirjaa koskeneissa neuvotteluissa kelon tuonti Neuvostoliitosta Suomeen. Ehdotukseeni kaupallinen neuvos Kari J Talvitie vastasi, että keloasia voidaan ottaa esille pääsopimuskauppaa koskevissa neuvotteluissa, jos annan ministeriölle asianmukaisen ostositoumuksen ja että tuontia varten on olemassa yritys.

Ilmoitin Kari J. Talvitielle heti, että kyseiset edellytykset ovat olemassa.

Toimitin heti seuraavana päivänä 12.11.1986 KTM:n virkamies Kari J. Talvitielle pyydetyn ostositoumuksen, jonka allekirjoitin henkilökohtaisesti ja Ähtärin Finkelo Oy:n ostajana puolesta.

Sitouduin kyseisellä asiakirjalla ostamaan Neuvostoliitosta 35.000 m3:ä keloa vuosittain tai heidän toimituskykynsä mukaan. Tiedustelin tuolloin myös mahdollisuutta päästä mukaan kauppavaltuuskuntaan, koska kelo oli uusi tuote tavaranvaihtokaupan piirissä ja jota neuvostoliittolainen osapuoli ei siksi varmaan kovin hyvin tuntenut.

Sain osallistumiselleni kauppavaltuuskuntaan kieltävän vastauksen.

Edellämainitun yritysostoni myötä olin siirtynyt Osuuspankin asiakkaaksi ja Iisalmen Osuuspankki lupautunut rahoittamaan yritystäni ja kelopuun maahantuontia 10.000 mmk:aan saakka. Jos rahoitustarve on suurempi, kehotettiin kääntymään keskuspankin puoleen, jonka myös tein.

Keskupankin kanssa käydyissä neuvotteluissa ilmoitettiin, että jos saa kaupan auki kelon maahantuonnista, rahoitus järjestyy, koska kelon maahantuonnin avaaminen ja järjestäminen nähtiin lähes täysin riskittömäksi.

Ostositoumuksen jättämisen jälkeen olin vuoden 1986 lopussa ja vuoden 1987 alussa usein yhteydessä puhelimitse KTM:öön ja lähinnä kaupallinen neuvos Kari J. Talvitien kanssa ja tiedustelin tilannetta - ja sitä, oliko ostositoumukseni jo hyväksytty

Kelon pääsopimuskaupan avautuminen - Ähtärin Finkelo Oy

Lopulta 5.helmikuuta 1987 KTM:n apulaisosastopäällikkö Erkki Palmqvist soitti ja ilmoitti, että neuvotteluissa on tapahtunut läpimurto ja kehoitti minua hankkimaan tulkin tuleviin neuvotteluihin ja että mieluimmin valan tehneen.

Otin Erkki Palmqvistin puhelun jälkeen heti yhteyttä kouluaikaiseen kaveriini ja aikaisempaan naapuriin Kera Oy:n hallintoneuvoston varapuheenjohtajaan ja kansanedustajaan Markus Aaltoseen olisiko hänellä tiedossa sopivaa tulkkia samassa yhteydessä kerroin läpimurrosta. Kera Oy

(Kehitysaluerahasto Oy) oli KTM:n 100 %.sti omistama erityisrahoituslaitos.

Markus pyysi että laittaisin asiaani paperille jotain asiasta näin myös tein.

Koska KTM ei 5.2.1987 jälkeen heti palannut asiaan, soitin huhti-toukokuun 1987 vaihteessa kaupallinen neuvos Kari J. Talviteille ja tiedustelin tilannetta. Hän kertoi minulle tuolloin, että Metsäteollisuuden Keskusliitto (MKL) oli päivittäin yhteydessä neuvotoliittolaisten kanssa ja että minun tuli ottaa yhteyttä MKL:n Raimo Savolainen -nimiseen henkilöön. Puhelinkeskustulussa Kari J. Talvitie lupasi ministeriön palaavan asiaan, kun asiassa edettäisiin - hänen mukaansa venäläisten kanssa asiat etenivät aina

hitaasti.

Soitin samantie kyseiselle MKL:n Raimo Savolaiselle, joka ei ilmoituksensa mukaan kuitenkaan tuntenut asiaa. Soittoni jälkeen jäin odottamaan KTM:n lupaamaa yhteydenottoa. Luotin suomalaisiin virkamiehiin. Tässä vaiheessa en tiennyt, että Neuvostoliitto sitoutui myymään 3.-4.2.1987 käydyissä neuvotteluissa 20.000 m3 keloa.

Koska olin tehnyt ostositoumukseni KTM:öön, joka hoiti maiden väliset neuvottelut, pidin itsestään selvänä, että minulle KTM:n taholta ilmoitetaan neuvottelutulos. Kun Neuvostoliitto oli suostunut myymään keloa 20.000 m3:n, olisi tämä pitänyt ilmoittaa sekä myös yhteystiedot kaupan toteuttamiselle. Tämä minulta salattiin.

Yllättäen alkusyksystä 1987 soitettiin vaimoleni Finnkelo Oy -nimisestä yrityksestä ja tarjottiin neuvostoliittolaista keloa Keloverstas Ky:lle

Mitä oli tapahtunut? Miten oli olemassa toinen Finkelo, joka myi Neuvostoliitosta tuotua kelopuuta?

Soitin heti KTM:n alaiseen virastoon, Patentti- ja rekisterihallitukseen (PRH:een), saadakseni tietää, miten toinen Finkelo - niminen yritys saattoi toimia ja tehdä kauppaa samalla toiminimellä ja -alalla, jolle yritykseni Ähtärin Finkelo Oy oli rekisteröity 31.12.1986. Virastosta minua kehotettiin tekemään kirjallinen selvityspyyntö.

Annoin tehtävän asiamiehelle Martti Lepistölle. Selviteltyään asiaa PRH:sta, asiamieheni ilmoitti minulle vuoden 1987 lopussa, ettei mitään ollut enää tehtävissä- oli sattunut "VÄÄRINKÄSITYS".

Asia eteni. Toinen (väärä) Finkelo tarjosi puuta Kauppalehdessä. Kun kelon tarjonta Suomessa lisääntyi, syntyi käytännössä kokonaan uusi teollisuus - kelorakentaminen.

Väärän Finkelon toiminnan myötä menetin uskottavuuteni työmiesten ja myös pankin suhteen. Alettiin epäillä puheitani yritykseni toiminnan laajentamisesta kelontuontiin. Kaikki suunnitelmani ja investointini keloliiketoiminnan kehittämiseksi valuivat hiekkaan, koska joku ulkopuolinen oli kaapanut yksinoikeuden kelopuun maahantuontiin Neuvostoliitosta Suomeen. Lopulta jouduin irtisanomaan työntekijäni sekä luopumaan toimitiloistani syksyllä 1988. Minulle jäi toista miljoonan markan velat.

Pohjois-Suomen tunturikeskuksiin, kuten Leville, Saariselälle ja Rukalle aletiin rakentaa runsaasti uusia kelorakennuksia, jotka muodostavat omia kortteleitaan, jopa kelokyliä. Samoin Etelä-Suomeen tehtiin kelosta loma-asuntoja skeä jopa omakotitaloja.

Yritin vuosina 1988-1992 selvittää juttua omien resurssieni puitteissa. Halusin ja vaadin saada tietää, mistä oli kysymys? Miksi minun ja Ähtärin Finkelo Oy:n ostositoumus ja avaama kelopuun maahantuonti Neuvostoliitosta Suomeen oli siirretty ulkopuoliselle?

Aluksi kukaan viranomainen ei juurikaan suostunut ottamaan minua vastaan. Se oli sitä aikaa, kun yksityinen intressi ei Suomessa saanut kyseenalaistaa mitään Suomen ja Neuvostoliiton valtioiden välistä. Myöhemminkään asioita ei kerrottu minulle tai asioita kerrottiin vain vääristellen ja peitellen.

Asiakirjoja hävisi ja valtiotaustaisia yhtiöitä lopetetiin, kun pyrin saamaan asian median kautta julkiseen tutkintaan. Yksityisissä keskuteluissa valtion edustajat myöntävät auliisti, että olen oikeassa, mutta että kelokaappauksen ovat toteuttaneet parhaat silloiset juristit, minkä johdosta oikeutta en tulisi saamaan.

Se seikka, että olen oikeassa, on kameroiden ulkopuolella kerrottu avoimesti myös asiaa tutkinneelle suomalaiselle tutkivalle toimittajale Jouni Tervolle. Suomen oikeus katsoo kuitenkin Jouni Tervon kertomuksen olevan vailla mitään todistusarvoa, koska asian hänelle kertonut kansanedustaja Markus Aaltonen ei oikeudessa "muisanut" kertoneensa mm. tätä asiaa kyseiselle toimittajalle.

Yritin vuonna 1992 saada Valtion tilintarkastajat tutkimaan asian. Virasto ei kuitenkaan ottanut asiaa tutkittavakseen. Samana vuonna 1992 yritin saada myös Eduskunnan oikeusasiamiehen tutkimaan asian - ilman menestystä, koska prosessi ei hänen mielestään kuulunut vielä tässä vaiheessa oikeusasiamiehelle. Kaappauksessa asianosainen Kera Oy.n hallintoneuvoston varapuheenjohtaja Markus Aaltonen valvoi omaa ja edustamaansa Kera Oy:n etua sekä osallistui henkilökohtaisesti näihin kahteen tapaamiseen valvontaviranomaisessa.

Kera Oy:ssä oli tehty päätös Kuopion kokouksessa 22.5.1986, että aluetoimistot voidat tehdä rahoituspäätöksiä itsenäisesti.

Vaimoni surmattiin 25.3.1993 ja elämäni meni raiteiltaan muutamaksi vuodeksi. Olihan perheessämme alaikäinen tytär. Surmatyötä edelsi minuun ja toimintaani keskeisesti Kera Oy:n ja KTM:n paikallisvirkamiesten, pankin, joka oli osakkaana Norintterissä, toimesta kohdistunut voimakas mustamaalaus ja uhkailu.

Jatkoin selvitystyötä taas toivuttuani vaimoni surmatyön ensijärkytyksestä vuonna 1995.

Yritinkin heti taas vuonna 1996 saada Keskusrikospoliisin (KRP:n) ja vuonna 1998 Espoon poliisin tutkimaan asian. Asiaa ei otettu kummassakaan poliisiviranomaisessa tutkittavaksi.

Jatkoin myös jo vuonna 1998 aloittamiani yrityksiä käynnistää yksityinen oikeusprosessi ja muukin mahdollinen tutkinta. Aina, kun ilmeni, että valtion intressi on vastassa, asiamiehet luopuivat, koska valtiota vastaan käydyt oikeustoimet päätyvät valtion voittoon . Todistajia vetäytyi, kun pelättiin valtion käyttävän vaikutusvaltaansa vahingollisesti heitä vihamielisiä todistajia vastaan.

Onkin käytännössä niin, ettei valtion vahingonkorvausvastuuta suomalaisessa oikeusjärjestelmässä juuri koskaan todeta ja mahdollisuuteni maksaa kalliita asiamiespalkkioita olivat kaiken jälkeen hyvin rajalliset.

Vanhentumisesta ja muista prosessuaalisista syistä olin pakoitettu aloittamaan oikeudelliset toimet vuonna 1999. Tällöin tapahtumat ja tapahtumain kulku ei kuitenkaan ollut minulle vielä täysin selvä eikä sitä tietoa käytettävissä, mitä nyt on. Lisäksi uskottavuuttani oikeudessa horjutettiin syyttämällä asiakirjaväärennöksestä, jota en ollut tehnyt ja jota asiaa ei olisi pitänyt tuoda esiin käsittelyssä, koska tutkinta, jonka itse olin laittanut alulle, oli kesken. Olin tehnyt tutkimuspyynnön asiakirjasta, jossa pyydetiin tuhoamaan Norinter Oy:n, Ähtärin Finkelo Oy:n ja asiamieheni asiakirjat.

Asiamieheni esiintyminen oikeudessa evättiin ja ilmoitettiin, että en voi yksin tulla oikeuskäsittelyyn, jolloin tehtiin yksipuolinen tuomio.

SUURI KELOKAAPPAUS- OBJEKTIIVISET TOSIASIAT JA TOTEUTUS

Terminä "suuri kelokaappaus" on osuva. Ennenkuin avasin Ähtärin Finkeo Oy:n avulla kelopuun tuonnin Neuvostoliitosta Suomeen, ei kelorakennusta tai -liiketoimintaa käytännössä Suomeesa tai muualla juuri ollut tai se oli ainakin hyvin pienimuotoista. Kun keloraaka-aineen saanti oli turvattu, syntyi kokonaan uusi teollisuudenhaara.

Asiakirjoista ilmenee, että Norinter Oy:lle kelopuuta Neuvostoliitosta tuli vasta vuonna 1987 vasta sen jälkeen kun ostositoumus oli tehty.

Huomattava on myös, että tein ostositoumuksen 35.000 m3 määrästä, kuitenkin tavaranvaihtopöytäkirjoissa on 28.11.1986 määrä 50.000m3. Neuvostoliitto tarjosi 4.2.1987 20.000m3 ja Suomi teki 5.2.1987 lisäyksen tavaranvaihtopöytäkirjaan 30.000 m3 . 12.6.1987

pöytäkirjassa esitetään 50.000m3. Neuvostoliitto suostui toimittamaan 30.7.1987 10.000 m3.

Koska ostositoumukseni oli 35.000 m3 eikä muita ostositoumuksia ollut, miten on mahdollista, että neuvotteluihin on otettu em. määrät. Kenelle kelo oli tarkoitettu?

Avaamani kelokaupan johdosta kelontuonti Neuvostoliitosta lisääntyi mittavaksi toiminnaksi.

Jokainen ymmärtää, että uuden teollisuuden haaran syntyminen ja synnytys sisältää kaikkine kerrannaisvaikutuksineen huomattavat taloudelliset arvot.

Kaappaus toteutettiin Pohjois-Suomen rajakauppayhtiö Norinter Oy:öön, jonka osake-enemmistön ja päätöksenvallan hallitsi lopulta välikäsien kautta (mm. Seppo Arposen perustama Incap Oy) Kera Oy, ja jonka Kera Oy:n taas omisti 100%:sti KTM - eli Suomen valtio. Sinä aikana, kun Norinter Oy kelokauppiaana toimi, teki se käyttööni saamien asiakirjojen perusteella suuria voittoja pelkästään kelopuun välittäjänä. Omat suuret voittonsa keräsi tietysti jalostusporras , joissa myös "kaapparit" olivat todistettavasti henkilökohtaisina edunsaajina ja taloudellisen hyödyn nauttijoina.

Jutun taloudelliset arvot ovat kymmenia miljoonia markkoja. Olihan minulle/Ähtärin Finkelo Oy:lle yksin avattu pääsopimustasolla kelopuun kiintiö Neuvostoliitossa. Ainutkertainen tapahtuma koko Suomen Neuvostoliittoon suuntautuneen idänkaupan historiassa.

Jos olisi menetelty normaalisti ja laillisesti, olisi kaikki selostettu toiminta ainakin vuoden 1988 puoliväliin tapahtunut ja kulkenut Ähtärin Finkelo Oy:n välityksin, koska se oli vuoden 1987 tavaranvaihtopöytäkirjan ainoa sitoutunut ostaja suhteessa neuvostoliittolaisiin.

Tuonti Neuvostoliitosta ei pääsopimuksen osalta ollut mahdollista kenellekään muulle kuin ostositoumuksen antaneelle Ähtärin Finkelo Oy:lle, ja koska kyseessä oli Suomen ja Neuvostoliiton välinen valtiosopimus sekä Neuvostoliiton valtion ulkomaankaupan monopoli, sai neuvostoliittolainen taho valtiollisen tehtävän toteuttaa juuri kyseinen valtioiden välinen sopimus, johon valtioiden väliseen sopimukseen sisältyneen kelopuun kaiken kaupan osalta ainoa tavaran ostaja oli ostositoumuksen antanut Ähtärin Finkelo Oy/Markku Heikkilä.

Koska kelopuu oli suunnitelmatalous Neuvostoliitossa tuntematon raaka-aine ennenkuin se minun ja Ähtärin Finkelo Oy:n toimesta saatettiin Suomen ja Neuvostoliiton välisen pääsopimuksen piiriin vuonna 1987, ei kelopuu myöskään tosiasiassa ollut mahdollinen artikkeli rajakaupassa. Jos kerran ja kun valtion suunnitelma ei tuntenut koko artikkelia, ei sitä "virallisesti" ollut olemassa eikä sillä ollut mahdollista käydä kauppaa!

Ähtärin Finkelo Oy:n/Markku Heikkilän menetykset ja vahingot ovat ainakin 33 miljoonaa markkaa, johon summaan tulee lisätä kertynneet korot ja mahdolliset muut minulle aiheutuneet kulut.

Vuosien selvitystyön, lukuisten keskusteluiden ja haastatteluiden sekä useiden prosessien jälkeen on ilmennyt seuraava tapahtumain kulku, jonka objektiivisesti voi todeta asiakirjoista - eli, olen jättänyt seuraavasta kronologiasta, jonka olen tarkastanut nykyisillä asiamiehilläni, pois kaiken sellaisen, mitä asiakirjoista ei pysty toteamaan:

1. Annoin Ähtärin Finkelo Oy:n/Markku Heikkilän ostositoumuksen KTM:lle 12.11.1986 pääsopimuskiintiön avaamiseksi. Määrältään ostositoumus oli 35.000 m3 tai heidän toimituskykynsä mukaan.

a. Kyse oli ainoastaan kelopuun ostositoumuksesta vuotta 1987 varten- muita kelopuun ostositoumuksia ei ollut.

b. Kyseessä oli nimenomaan pääsopumuskiintiön avaaminen - muuta KTM ei viranomaisena neuvotellut.

c. Kyse oli neuvostolliittolaisille uudesta tuontituotteesta, jonka johdosta Suomen ja Neuvostoliiton välistä rajakauppaakaan ei ollut mahdollista aloittaa ilman pään avaamista pääsopimustasolla.

2. Neuvostoliitto ilmoitti neuvotteluissa Moskovassa 3.2.1987 - 4.2.1987, että se oli valmis toimittamaan kelopuuta pääsopimuksen puitteissa 20.000 m3. Kyseinen konkreettinen toimitusvalmius salattiin minulta ja Ähtärin Finkelo Oy:ltä

a. Neuvostoliitto hyväksyi Ähtärin Finkelo Oy:n/Markku Heikkilän antaman ostositoumuksen mukaisen kelokauppakiintiön osaksi vuoden 1987 pääsopimusta.

b.Ennen toimitusta koskenutta hyväksyntää oli Neuvostoliiton puutavaran yleisliittolainen Ulkomaankauppayhtymä V/O Eksportles tutkinut ja hyväksynyt Ähtärin Finkelo Oy:n/Markku Heikkilän sitoumuksen ostaa ja tuoda kelopuuta

Neuvostoliitosta sekä tehnyt maan lakien edellyttämän ja kauppatavan mukaisen suunnitelman kelopuun toimittamisesta Suomeen ja Suomen ja Neuvostoliiton valtioiden välisen sopimuksen täyttämisestä.

c. Neuvostoliittolainen osapuoli avasi hyväksymällä sille esitetyn ostositoumuksen pääsopimuskiintiön, jonka puitteissa ja mukaan Neuvostoliitosta oli ainoastaan mahdollista vieldä kelopuuta Suomeen - näin siksi, että kelopuu oli raaka-aineena Neuvostoliitossa uusi vientituote aina vuoteen 1987 saakka.

3. Norinter Oy:n rajakaupan tuontilisenssihakemus 9.6.1987 koskien kelopuun tuotia, 9.000 m3, Neuvostoliitosta Suomeen. Lisenssi ja tuontikiintiö Suomeen myönnetty KTM:n alaisen Lisenssiviraston toimesta 29.6.1987 ehdolla, että kyse on Suomen ja Neuvostoliiton raja-alueiden välisestä kaupasta.

a. KTM:n alainen Lisenssivirasto muutti Suomessa Neuvostoliiton pääsopimuskiintiön rajakauppakiintiöksi, millä tavalla tuon kiintiön valvonta Suomessa ei pääsopimuskiintiön valvontana vaan KTM:n itsensä alaisuudessa tapahtuneena rajakauppakiintiövalvontana.

b. .Lisenssivirastossa rajakauppakiintiön on nimikirjaimista päätellen määrännyt KTM:n apaulaisosastopäällikkö Erkki Palmqvist, joka oli KTM:n virkansa ohella Lisenssiviraston tuontiosaston johtaja.

c.Oikeudenkäyntiasiakirjohin sisältyy myös muita Lisenssiviraston asiakirjoja, joiden perusteella voidaan todeta, että Norinter Oy:n tämän tuontilisenssihakemuksen käsittely on kestänyt poikkeavan kauan, lähes kolme (3) viikkoa - muut vastaavat tuontilisenssit Neuvostoliitosta Suomeen on myönnetty yhdessä (1) päivässä.

d. Asiakirjoista voidaan todeta, että Neuvostoliitossa kelokaupan seuranta ja käsittely tapahtui edelleen pääsopimuskiintiöissä.

e. Vain muuttamalla kelon pääsopimuskiintiö rajakauppakiintiöksi oli mahdollista ohittaa Ähtärin Finkelo Oy:n/Markku Heikkilän KTM:lle 12.11.1986 antama kelon pääsopimuskaupan ostositoumus ja heille näin syntynyt subjektiivinen oikeus.

4. Oululainen varatuomari Arto Heikkilä teki väärän "Finkelo Oy:n" perustamisasiakirjat 23.6.1987 Oulussa. Asiakirjat toimitettiin PRH:n ylläpitämään kaupparekisteriin 7.7.1987, mitä ennen se kuitenkin oli jo tehnyt ensimmäiset oikeustoimet.

a. Merkillepantavaa on, että perustamisasiakirjat tehtiin Norinter Oy:n epätavallisen pitkään kestäneen tuontilisenssihakemuksen käsittelyaikana 9.6.1987-29.6.1987, ja ennenkuin KTM määräsi rajakauppakiintiön (29.6.1987).

b. Merkillepantavaa on, että perustamisasiakirjoista muodostui yhdistelmä Finkelo/Heikkilä.

c.Koska ensimmäiset oikeustoimet on täytynyt tehdä ennenkuin asiakirjat on viety

kaupparekisteriin 7.7.1987, joka tarkoittaa, ettei Ähtärin Finkelo Oy/Markku Heikkilä tai kukaan mukaan ulkopuolinen ole voinut puuttua sen tekemisiin tätä ennen - onhan niin, että ellei edes tiedä jonkun olemassaolososta, ei voi puuttua sen toimintaankaan.

Nämä neljä (4) kohtaa muodostavat suuren kelokaappauksen asiakirjoista ilmenevän yksinkertaistetun, mutta kuitenkin keskeisen, rungon. Kohdat 1. ja 2. muodostavat Ähtärin Finkelo Oy:n/Markku Heikkilän subjektiivisen oikeuden sekä sen perusteen. Kohdat 3. ja 4. ovat kelokaappauksen välttämättömiä osia ja ilmentymiä.

Kelokaappauksen välttämätön reunaehto numero 1

Välttämätön reunaehto nro 1.Ähtärin Finkelo Oy:n/Markku Heikkilän kelon pääsopimuskiintiön kaappaamiselle on ollut sen muuttaminen Suomesssa rajakauppakiintiöksi, jota Ähtärin Finkelo Oy:n/Markku Heikkilän subjektiivinen oikeus ei välittömästi koskenut.

Asiakirjojen perusteella tapauksen rajakauppakiintiön on määrännyt pääsopimuskiintiön Ähtärin Finkelo Oy:lle/Markku Heikkilälle virkansa puolesta neuvotellut KTM:n apulaisosastopäällikkö Erkki Palmqvist - asiassa on siis toiminut paitsi sama viranomainen (=KTM, jonka alainen Lisenssivirasto) oli myös sama henkilö.

Kelokaappauksen välttämätön raunaehto numero 2

Todetaan, että jutun asiakirjoista käy ilmi, että Neuvostoliitto oli kesäkuun 1987 alussa toimittanut Vartiukseen raja-asemalle kelokuorman, jota ei saatu tuotua rajan yli. Asiakirjoista käy edleleen ilmi, että kyseinen kelokuorma oli lähetys- ja rahtiasiakirjoissa merkitty V/O Eksportlesin ohjeiden mukaisesti.

Notorinen tosiasia taas on, että V/O Eksportles oli yleisliittolainen yhtymä, joka vastasi Neuvostoliiton metsäteollisuus- ja puuraaka-aineen ulkomaankaupasta pääsopimustasolla ja että pääsopimustasolla ainoa kelopuun ostositoumus vuonna 1987 oli Ähtärin Finkelo Oy:n/Markku Heikkilän antama.

Näin ollen tilanne on kesäkuussa 1987 ollut, että vain Ähtärin Finkelo Oy/Markku Heikkilä on saanut Vartiukseen toimitetun kelokuorman tuotua Neuvostoliitosta rajan yli Suomeen, koska V/O Eksportlesin lähetys- ja rahtiasiakirjoissa antama ohjeistus on yksilöidysti kohdistunut Suomen ja Neuvostoliiton väliseen pääsopimuskauppaan ja sen mukaiseen kiintiöön, joka on taas kohdistunut siihen ainoaan ostositoumukseen, joka on muodostanut kyseisen pääsopimuskiintiön perustan - eli Ähtärin Finkelo Oy:n/Markku Heikkilän ostositoumuksen.

Välttämätön reunaehto nro 2. Ähtärin Finkelo Oy:n/Markku Heikkilän kelon pääsopimuskiintiön kaappaamiselle onkin ollut saada Norinter Oy näyttämään siltä taholta, joka toimi asiassa Ähtärin Finkelo Oy:n /Markku Heikkilän puolesta.

Tämä on toteutettu solmimalla "väärän Finkelon" ja Norinter Oy:n välillä kelon yksinmyyntisopimus, jonka yksinmyyntisopimuksen Norinter Oy on taas esittänyt Ähtärin Finkelo Oy:n/Markku Heikkilän valtuutuksena neuvostoliittolaiselle

osapuolelle. Kyseisen yksinmyyntisopimuksen avulla Norinter Oy on näyttänyt, että neuvostoliittolaisen osapuolen sen kanssa harjoittama kauppa toteuttaa Suomen ja Neuvostoliiton valtioiden välisen sopimuksen pääsopimuskiintiötä ja nimenomaan juuri sitä.

Kyseinen yksinmyyntisopimus käy ilmi Jouni Tervon tekemästä televisio-ohjelmasta MOT (16.12.1996) ja on riidattomasti osoitettavissa myös henkilötodistelulla.

KTM ei ole voinut määrätä kelon rajakauppakiintiötä ennen "väärän Finkelon" perustamisasaikirjojen laatimista 23.6.1987 ja yksinmyyntisopimuksen/valtuutuksen tekemistä, koska Vartiuksen raja-asemalle toimitettua kelokuormaa ei olisi saatu tuotua Suomeen. Kun "väärän Finkelon" perustamisasiakirjat oli tehty ja yksinmyyntisopimus/valtuutus tehty, oli rajakauppakiintiön määräys ajankohtainen vasta 29.6.1987.

Kelokaappauksen välttämätön reunaehto nro 3

Kaappauksen toteuttanut Norinter Oy oli Pohjois-Suomen rajakauppayhtiö, jonka toimintana ja toimialana oli vaihtokauppa Neuvostoliiton kanssa. Vaihtokaupassa ei taas liiku rahaa, vaan se tapahtuu tavaranvaihtoina, vaikka kauppa lasketiin ja sovittiin rahanarvoisin määritelmin. Vaihtokauppa on näin ollen automaattisesti tasapainossa.

Pääsopimuskauppa poikkesi rajakaupasta siinä, että tasapaino valtioiden välillä haettiin pääsopimustasolla ja kaupan tekninen toteutus tapahtui Suomen Pankin ja vastaavan neuvostoliittolaisen pankin clearing - tilien avulla. Kauppa ei siis ollut tavaranvaihtoa vaan tavanomaista rahaliikenteen avulla toteutettua kauppaa.

Asiakirjoista voidaan todeta objektiivisesti, että tapahtuma-ajankohtana Norinter Oy oli taloudellisessa kriisissä. Sen omat pääomat ja muukaan varallisuus ei mahdollistanut pääsopimuskauppaa. Ennenkuin kelopuun kauppa pääsopimustasolla aukesi, oli Kera Oy alkuvuodesta 1986 todistettavasti tehnyt Norinter Oy:n osalta kielteisen rahoitus- ja osallistumispäätöksen.

Kelokaappauksen välttämätön reunaehto nro3 olikin rahoituksen järjestäminen Norinter Oy:lle pääsopimuskaupan harjoittamiseksi. Norinter Oy:n toiminnan pääsopimuskaupan osapuolena ja asianosaisena rahoitti Kera Oy, jonka KTM omisti 100 %:sti. Kera Oy rahoitti myös juuri perustetun "väärän Finkelon" toiminnan pääsopimuskaupan osapuolena ja asianomaisena, jolla ei täysin uutena yhtiönä, minimiosakepääomalla ja ilman minkäälaista kelopuuhistoriaa ollut objektiivisesti mitään edellytyksiä kelopuuliiketoiminnan harjoittamiseksi ja tähän liittyvän rahoituksen saamiseksi.

Kyseinen Kera Oy:n toteuttama rahoitusjärjestely käy ilmi Jouni Tervon tekemästä televisio-ohjelmasta MOT (16.12.1996) ja on riidattomasti osoitettavissa myös henkilötodistelulla. Rahoitusjärjestely toteutettiin siten, että pääsopimuskauppa maksettiin Kera Oy:n rahoituksella Neuvostoliittoon Norinter Oy:n kautta.

Rahoituksen rakennetta ja Kera Oy:n roolia kelokaupan rahoittajana arvioitaessa on ymmärrettävä, että sen toiminnasta oli muista valtionyhtiöistäkin poiketen säädetty lailla (Laki Kehitysaluerahasto Oy- nimisestä osakeyhtiöstä 22.1.1971/65; jäljempänä laki

Kera Oy:stä). Koska myös Kera Oy:n mahdollisuudet rahoittaa, oli lailla säädetty ja rajoitettu, oli niinkin, ettei kelopuun trading -kaupan rahoitus ollut Kera Oy:lle perusteeltaan mahdollista ja laillista (3§)

Kyseinen Norinter Oy:n ja "väärän Finkelon" toiminta ainoastaan kelopuun trading -kaupassa ilman omaa toimintaa käy ilmi Jouni Tervon tekemästä televisio-ohjelmasta MOT (16.12.1996), muista asiakirjoista ja on riidattomasti osoitettavissa myös henkilötodistelulla.

Toisin sanottuna ja koska Norinter Oy:n ja "väärän Finkelon" toiminta oli vain kelopuun trading -kauppaa eikä sisältänyt omaa tuotannollista toimintaa, on suuren kelokaappauksen rahoitus Kera Oy:n toimesta tapahtunut perusteeltaan laittomasti.

On itsestään selvää, ettei perusteeltaan laitonta rahoituspäätöstä KTM:n alaisessa Kera Oy:ssä ole voitu tehdä paikallistasolla ja ilman, että joku ministeriössä on ollut tietoinen asiassa ja antanut sille siunauksensa.

Samoin laki Kera Oy:stä rajoitti ja kielsi sen yli 50 %:n osakeomistukset yrityksissä (4§). Tästä syystä Kera Oy:n laiton yli 50 %:n osakeomistus Norinter Oy:ssä toteutettiin ja kierrettiin sen välillisesti hallitsemien yhtiöiden ja rahastojen kautta. Tältäkin osin toteutettiin siis tietoinen laittomuus.

Yhteenveto ja päätelmät kelokaappauksen välttämättömien reunaehtojen osalta

Kaikki kelokaappauksen välttämättömät reunaehdot ovat tapahtuneet ja on toteutetu KTM:n alaisuudessa ja valvonnassa:

1. KTM:n alainen Lisenssivirasto toteutti kelon pääsopimuskiintiön tuonnin rajakauppakiintiössä, jonka rajakauppakiintiön se itse määräsi.

2. KTM:n alainen Patentti- ja rekisterihallitus (PRH) "epäonnistui" siinä valvonnassaan, joka kohdistui "väärän Finkelon" perustamiseen ja toimintaan. "Väärän Finkelon" rekisteröinti ja perustaminen kesti poikkeuksellisen kauan ja juuri tarvittavan ajan - eli, loppuvuoden 1987 ... 7.7.1987-23.12.1987.

3. KTM:n täysin omistama Kera Oy rahoitti lainvastaisesti Norinter Oy:n ja "väärän Finkelon" kelopuu -tradingtoiminnan sekä hankki itselleen välikäsien kautta yli 50 %:n osakeomistuksen ja määräysvallan Norinter Oy:ssä.

On siksi pidettävä täysin ilmeisenä, että suurella kelokaappauksella on tehty ja toteutettu alue- ja elinkeinopolitiikkaa. Toimiva viranomainen on ollut KTM ja rahoituksen järjestämisestä on vastannut Kera Oy.

Vastakkain ovat olleet yksityisen oikeus ammattiinsa ja elinkeinoonsa sekä valtion edustama julkinen intressi luoda uusi teollisuudenhaara ja rakentaa Pohjois-Suomen lomakeskukset ja -kylät. Näiden intressien ja toimijoiden välinen epätasapaino on merkillepantavan ilmeinen ja suuri.

Kun suuri kelokaappaus on näin hoidettu keskitetysti, saavutettiin ensinnäkin tilanne, että kaikki tapahtui hallitusti. On niin, että Kera Oy, KTM:n paikallinen toimisto ja Norinter Oy toimivat samassa kiinteistössä Rovaniemellä. Yhteistyö ja yhteydenpito oli varsin helppoa.

Toiseksi keskittämällä, oli itse asia ja tapahtumain kulku helppo salata kaikilta ulkopuoliilta sekä Ähtärin Finkelo Oy:ltä/Markku Heikkilältä. Kolmanneksi, ulkopuolisia oli helppo johtaa harhaan, koska tiedonvälitystä ja ulos annettavat asaikirjat oli helppo hallita.

On nimittäin niin, että hajauttamalla tapahtumat näennäisesti eri yksiköihin, niin kuin nyt on KTM:n ja Kera Oy:n toimesta ja myötävaikutuksella tapahtunut, on kokonaiskuvan muodostaminen hankalaa. Myöskin asiakirja-aineiston koottu kerääminen on erinäisistä yksityistä liike- ja ammattisalaisuutta sekä julkista intressiä koskevista salassapitosäännöksistä johtuen vaikeaa.

Ähtärin Finkelo Oy/Markku Heikkilä eivät mm. ole tähän päivään tultaessa saaneet tutustua Norinter Oy:n kelokauppoja koskevaan talous- ja hallintoaineistoon; Kera Oy:n asiaomaisiin yritystutkimuksiin, rahaoituspäätöksiin ja -analyyseihin koskien Norinter Oy:tä, "väärää Finkeloa" ja kelokauppaa yleensä eikä "väärän Finkelon" asiakirjoihin.

Notoriset tosiasiat koskien Suomen ja Neuvostoliiton välistä kauppaa kuten myös Neuvostoliiton ulkomaankaupan rakennetta ja toimintaa, haltuun saadut julkiset asiakirjat, laki, samoin kuin tehdyt henkilöhaastattelut osoittavat kuitenkin kiistatta, että Ähtärin Finkelo Oy:lle/Markku Heikkilälle 12.11.1986 ostositoumuksen hyväksymisen yhteydessä syntynyt subjektiivinen oikeus pääsopimuskiintiöön kaapattiin KTM:ssä rajakauppakiintiöksi, jonka jälkeen rajakauppana Suomessa toteutettu pääsopimuskauppa rahoitettiin erityisjärjestelyin Kera Oy:n toimesta.

"**Väärä Finkelo**" on tarvittu, jotta Neuvostoliitossa pääsopimuskiintiössä käsitelty ja siksi Ähtärin Finkelo Oy:öön/Markku Heikkilään yksilöity ja kohdennettu kelopuu olisi saatu myös fyysisesti liikkumaan rajan yli. Saadakseen tuotua kelopuun rajan yli Norinter Oy:n on täytynyt osoittaa, että se toteutti kaupalla pääsopimusta ja vain sitä, joka kaappauksen välttämätön ehto taas toteutettiin 9.2.1988 puretulla yksinmyyntisopimuksella Norinter Oy:n ja "väärän Finkelon" välillä.

Suuren kaappauksen toteutus on edellyttänyt erityistä asiantuntemusta , hyvää suunnittelua ja sen tietoista toteuttamista.

On ilmeistä, että suuren kaappauksen taustalla ovat merkittävät poliittiset voimat, jotka tuohon aikaan yksinvaltiaasti hallitsivat ja omivat kaikki Neuvostoliittoa ja idänkauppaa koskevan.

MAHDOTONTA SAADA OIKEUTTA SUOMESSA

Suunnitelmani ja hyvin valmistelemani kelopuuhun keskittyneen liiketoiminnan tultua kaapatuksi, menetin tekemäni investoinnit ja liiketoiminnan johdosta annetut velka- ja muut sitoumukset laukesivat vähitellen maksuun. Käytössäni ollut varallisuuteni hupeni kelokaappauksen yhteydessä ja sen seurauksena.

Saatuani tietää "väärästä Finkelosta" ja sen harjoittamasta kelopuun tuonnista Neuvostoliitosta Suomeen aloitin selvitystoimet välittömästi. Otin asiamiehen, joka totesi, ettei "väärän Finkelon" osalta voinut tehdä mitään.

Otin yhteyttä myös KTM:n virkamiehiin ja Kera Oy:öön. Kukaan ei halunnut ottaa minua vstaan tai keskustella kanssani. Norinter Oy ja "väärä Finkelo" olivat minun suhteeni vihamielisiä. Kaikki ikkunat suljettiin ja minut ajettiin pimentoon.

Kuten olen edellä kertonut, yritin vuonna 1992 saada Valtion tilintarkastajat ja Eduskunnan Oikeusasiamiehen tutkimaan asian. Virastot ei kuitenkaan ottaneet asiaa tutkittavakseen vedoten jutun keskeneräisyyteen tai siihen, että voisin saattaa asian poliisin tutkittavaksi.

Kun asiaan ja kelokauppaan alkoi kohdistua painetta käynnistämieni selvitysten kautta, teki Kera Oy vuonna 1992 päätöksen ottaa haltuunsa ja lopettaa Norinter Oy konkurssimenettelyn, jota konkurssipesää se suurimpana velkojana hallitsi.

Kun yritin vaimoni kuoleman jälkeen vuonna 1996 saattaa asiaa poliisiviranomaisten tutkintaan Keskusrikospoliisiin 1996 ja Espoon poliisiin vuonna 1998, ei asiaa otettu kummassakaan viranomaisessa tutkittavaksi.

Jos ja kun tutkina- ja valvontaviranomaiset eivät toimi ja pyynnöistä huolimatta tutki asiaa, on yksityinen henkilö vaikeuksissa, kun on vastasssa voimavaroiltaan suuri ja mahtava Suomen valtio. On myös niin, että viranomaiset Suomessa ovat lojaaleja omalle työnantajalleen, valtiolle.

Vaimoni surman 25.3.1993 jälkeen oli toimeentuloni pieni perhe-eläke, joten minulla ei ole ollut taloudellisia resursseja palkata asianajajia ja muita tarpeellisia resursseja kaikkien hajautettujen asioiden selvittämiseksi.

Yritin kuitenkin koko ajan vähäisine varoineni käynnistää oikeusprosessia ja muuta tutkintaa.

Aina kun ilmeni, että valtio on vastassa, asiamiehet luopuivat.

Olen saanut tietää, ettei valtion vahingonkorvausvastuuta meidän suomalaisessa oikeusjärjestelmässä juuri koskaan todeta, eivätkä asianajajat mielellään 1990- luvun alussa ajaneet juttuja Suomen valtiota vstaan, koska oli taloudellinen lama ja Suomen valtio työllisti pankkitukilupausten ja -sitoumusten johdosta lähes kaikki suomalaiset asianajajat ja ainakin kaikki suuremmat asianajotoimistot.

Olen tutkinut virastojen arkistoja siltä osin, kun olen päässyt niihin käsiksi. Suuri osa arkistoista on kuitenkin salaisia tai yksityisiä, osa on tuhottu ja osaa ei muuten vaan anneta tutkia.

Editiovaatimiuksia siviiliprosessissa on vaikea tehdä ja niissä menestyä, koska Suomessa edelytetään editoitavan asiakirjan tarkkaa yksilöintiä.

Olen kirjoittanut asiasta myös kahdelle istuvalle Presidentille. Ensimmäiseen yhteydenottoon ei vastattu ja toiseen yhteydenottoon tuli vastaus, että ei kuulu toimenkuvaan.

Vanhentumisesta ja muista prosessuaalisista syistä olin pakoitettu aloittamaan oikeudelliset toimet vuonna 1999. Tällöin tapahtumat ja tapahtumain kulku ei kuitenkaan ollut minulle vielä täysin selvä.

Hävisin jutun oikeudessa, koska KTM:n ja Kera Oy:n edustajat sekoittivat asiaa ja johtivat tuomioistuinta harhaan. Valtion edustajat jättivat kertomatta, mistä asiassa todellisuudessa oli kysymys. Unohdettiin kertoa, että kysessä oli pääsopimuskauppa, johon minulle ja Ähtärin Finkelo Oy:lle oli syntynyt tietty subjektiivinen oikeus ja sekoitettiin asia härskisti rajakaupaksi, mistä asiassa ei taas ollut kysymys.

Jätettiin kertomatta, että KTM:n apulaisosastopäällikkö Erkki Palmqvist, joka neuvotteli Ähtärin Finkelo Oy:n/Markku Heikkilän ostositoumuksen 12.11.1986 mukaisen pääsopimuskiintiön, oli Lisenssiviraston tuontiosaston johtaja, joka myös teki tuosta pääsopimuskiintiöstä Suomessa "muodollisen" rajakaupan kiintiön. Rajakaupan kiintiöön ei Ähtärin Finkelo Oy:llä/Markku Heikkilällä ollut välitöntä subjektiivista oikeutta päinvastoin kuin pääsopimuskiintiöön.

Jätettiin kertomatta, että Kera Oy rahoitti Norinter Oy:n ja "väärän Finkelon" kelopuun -tragingkaupan lain Kera Oy:stä vastaisesti.

Samoin jätetiin kertomatta, että Kera Oy hankki Norinter Oy:stä itse ja välikäsiensä kautta lain Kera Oy:stä vastaisesti yli 50 %:n omistusosuuden.

Suomen valtio valmisteli omat henkilötodistajansa siten, ettei kyseisiä asioita kerrottu, vaan asiat esitettiin sekavasti ja harhaanjohtavasti.

Lisäksi kaikki Suomen valtion todistajat olivat suuren kelokaappauksen toteuttajia ja toimijoita ollen siis prosessissa tavallaan asianosaisia - ja joka tapauksessa omaten suuren intressin jutun lopputuloksesta, mille tosiseikalle ei tuomioistuimessa annettu mitään merkitystä. Tätä tuomioistuimen kaikkien prosessioikeudellisten normien vastaista linjaa suhteessa Suomen valtion todisteluun ei voi kuin ihmetellä ja paheksua.

En ole mielestäni saanut osakseni asiassa oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä enkä oikeus- ja muuta tutkintaprosessia.

Suomen valtiolta tulee mielestäni edellyttää pysymistä totuudessa. Yksityisen ja pienen ihmisen oikeusturvaa ja - suojaa ei voida kaventaa sillä, että Suomen valtion sallitaan sekoittaa ja harhaanjohtaa asiaa ja prosessia sekä valmistella harhaanjohtava todistelu.

Hovioikeussa asiaa käsiteltäessä kauppakamarin johtajan Hannu Eskelisen todistajalausunnon tärkeä osa nauhoituksesta puuttuu osittain. Puuttu osa, jossa hän mm. kertoo, että Ähtärin Finkelo sai kelon pääsopimukseen.

Kesäkuun 30 . 1998 tehtiin päätös Kera oy.n ja Valtion Takuukeskusen yhdistämisestä. Siirtymäkauden päätyttyä 1998 vuoden lopussa vuoden alusta aloitti Finvera Oy toimintansa.

Heinäkuun 1. päivänä 1998 päivätty asiakirjan tuhoamispyyntö: laitoin tämän tutkintaan, joka kääntyi myöhemmin, että minä olisin syyllistynyt asiakirjan väärentämiseen ja tätä käytettiin sekä käräjä- että hovioikeudessa minua vastaan siten, että uskottavuuttani horjutettiin. Asia on edelleen kesken. **EN OLE KIRJOITTANUT ENKÄ SYYLLISTYNYT ASIAKIRJAN VÄÄRENTÄMISEEN.**

Suomen valtion olisi nähdäkseni tullut jopa positiivisesti myötävaikuttaa oikean lopputuloksen saavuttamiseen ja oikeuden toteutumiseen tapauksenkaltaisessa prosessissa.

Ekonomi Veikko Anttonen on ollut Keran palveluksessa sen perustamisesta asti.Olin neuvottelemassa Eduskunnassa kansanedustaja Markus Aaltosen ja Keran varatoimitusjohtaja Seppo Arposen kanssa vuonna 1995. Neuvotelussa tarjottiin rahaa 200.000 markkaa poronlihatuontoyritykseen. Kieltäydyin ja poistuessani Eduskunnasta otti Anttonen yhteyttä puhelimitse. Tapasimme VR:n parkkipaikalla asuntoautossani. Anttonen oli käsittääkseni saanut tehtäväkseen selvittää asiaa. Tapasimme noin viikon kuluttua uudelleen kotonani Kittilässä. Kerroin tapahtumien kulun. Koska koin kokeneeni vääryyttä ja katsoin, että Kera voisi avustaa myynnissä olleen puusepänverstaan rahoituksessa. Asiaan tuli kielteinen päätös. Myöhemmin ilmeni, että ekonomi Veikko Anttonen oli saanut tehtäväkseen tutkia taustani ja tietääkseni se kesti noin neljä kuukautta. Tutkimus oli luottamuksellinen. Tämän jälkeen tapasin Anttosen ja hän antoi minulle tekemänsä tutkimuksen aineiston ja kertoi, että rikkeitä ei löytynyt. Sen sijaan hän ei ollut vakuuttunut Keran toimintojen rehellisyydestä. Veikko Anttonen on ollut todistamassa käräjäoikeudessa ja hovioikeudessa.

Oikeus katsoi, että Veikko Anttosen ja Jouni Tervon todistelu ei ole uskottavaa, koska heidän tietonsa oli muka tullut minulta.

Juttu on osaltani kestänyt yli kaksikymmentä vuotta. Neuvostoliitto hajosi vuonna 1989. Viranomaiset ovat olleet haluttomia yhteistyöhön koko tämän ajan.

Edelliset tutkinapyyntöni eivät ole johtaneet tutkintaan. Kaikki asiaan liittyvä tutkinta ja muut toimet on kiistatta jätetty toimittamatta ainakin vuodesta 1992 lukien.

KTM:stä olen saanut 1.9.1998 ensimmäisen kirjallisen selvityksen ostositoumukseni jälkeen .

Prosessin pitkäkestoisuus loukkaa myös oikeuksiani.

Vanhingonkorvausasiaa on käsitelty kaikissa oikeusasteissa:

Helsingin käräjäoikeuden yksipuolinen tuomio 18.10.1999 numero 24372 (diaarinro 99/4896)

Helsingin käräjäoikeuden tuomio 11.9.2001 numero 27857 takaisinsaannin johdosta (diaarinro 99/24807)

Helsingin hovioikeuden tuomio 27.8.2003 numero 2445 (diaarinro S02/27)

Korkeimman oikeuden päätös 10.5.2004 numero 1004 (diaarinro S2003/933)

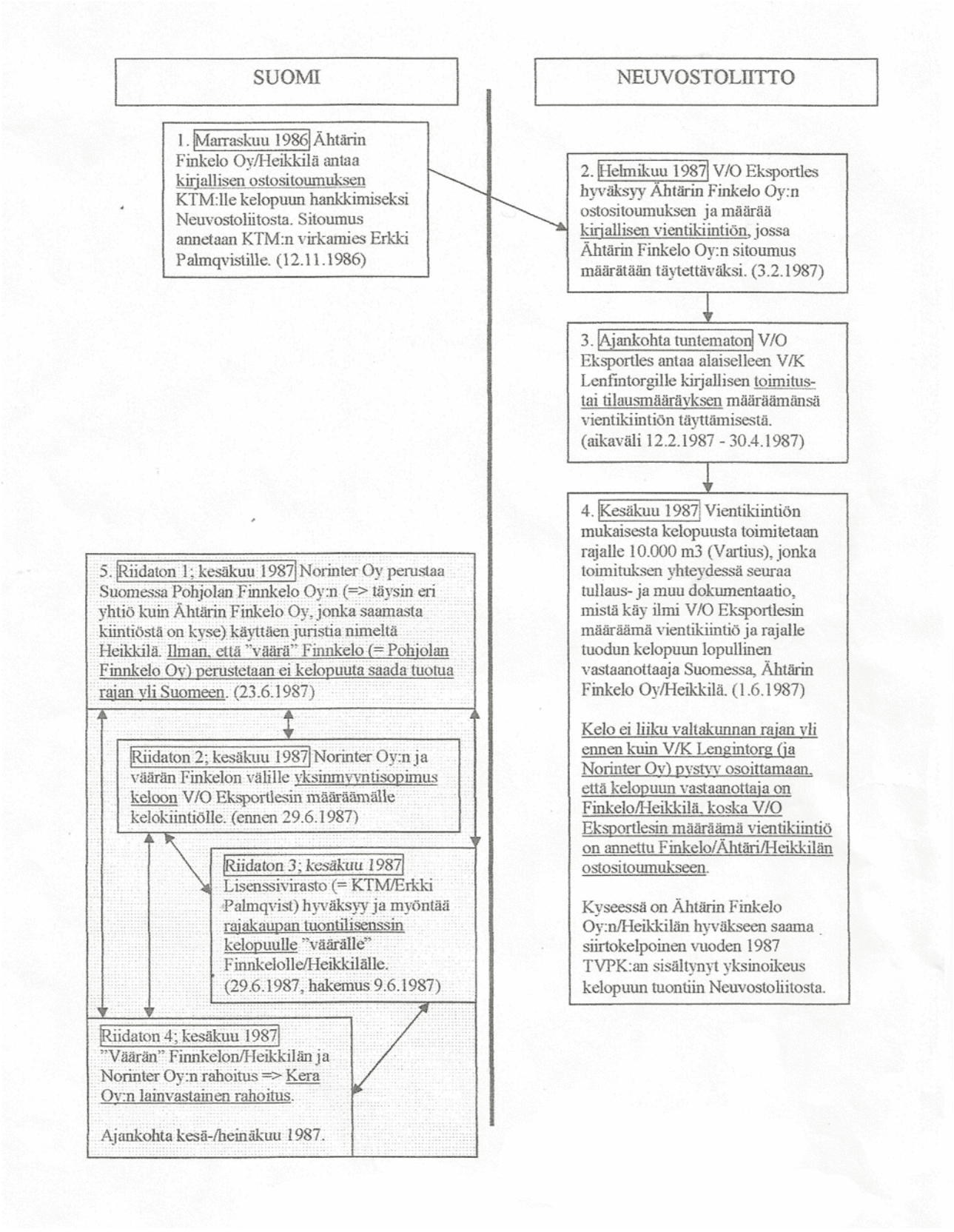
Asiakirjat

Suomen- ja venäjänkielinen dokumentti kelokaupoista

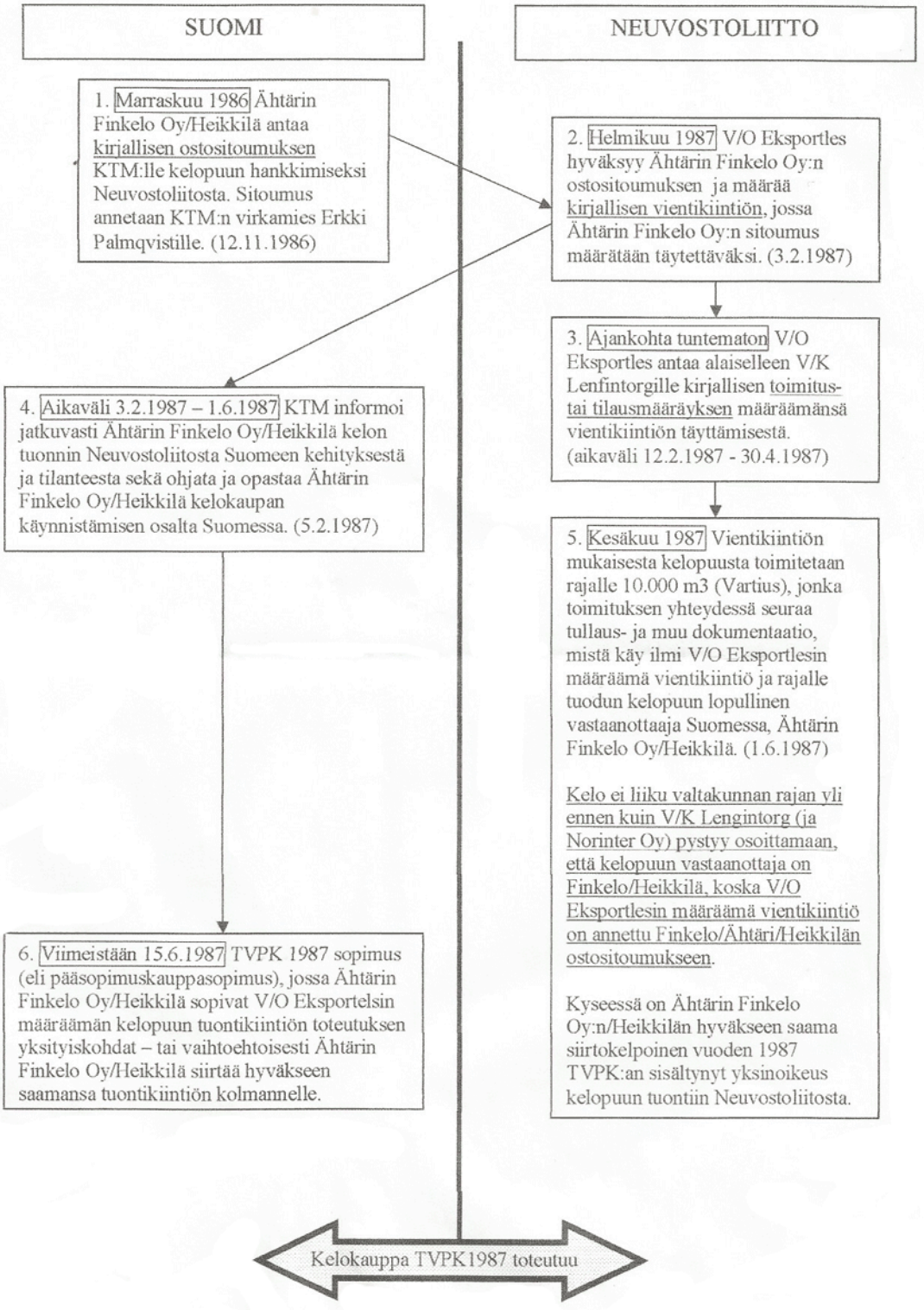
(Dokumentit ja käännös muistitikulla)

Tapahtumat kronologisessa järjestyksessä:

Väärän Finnkelon avulla toteutettu kelopuun tuonti

Kelopuun tuonti niin kuin sen olisi pitänyt mennä

Tutkintapyynnöt

Korkeimman oikeuden päätös diaarinumero H2016/83

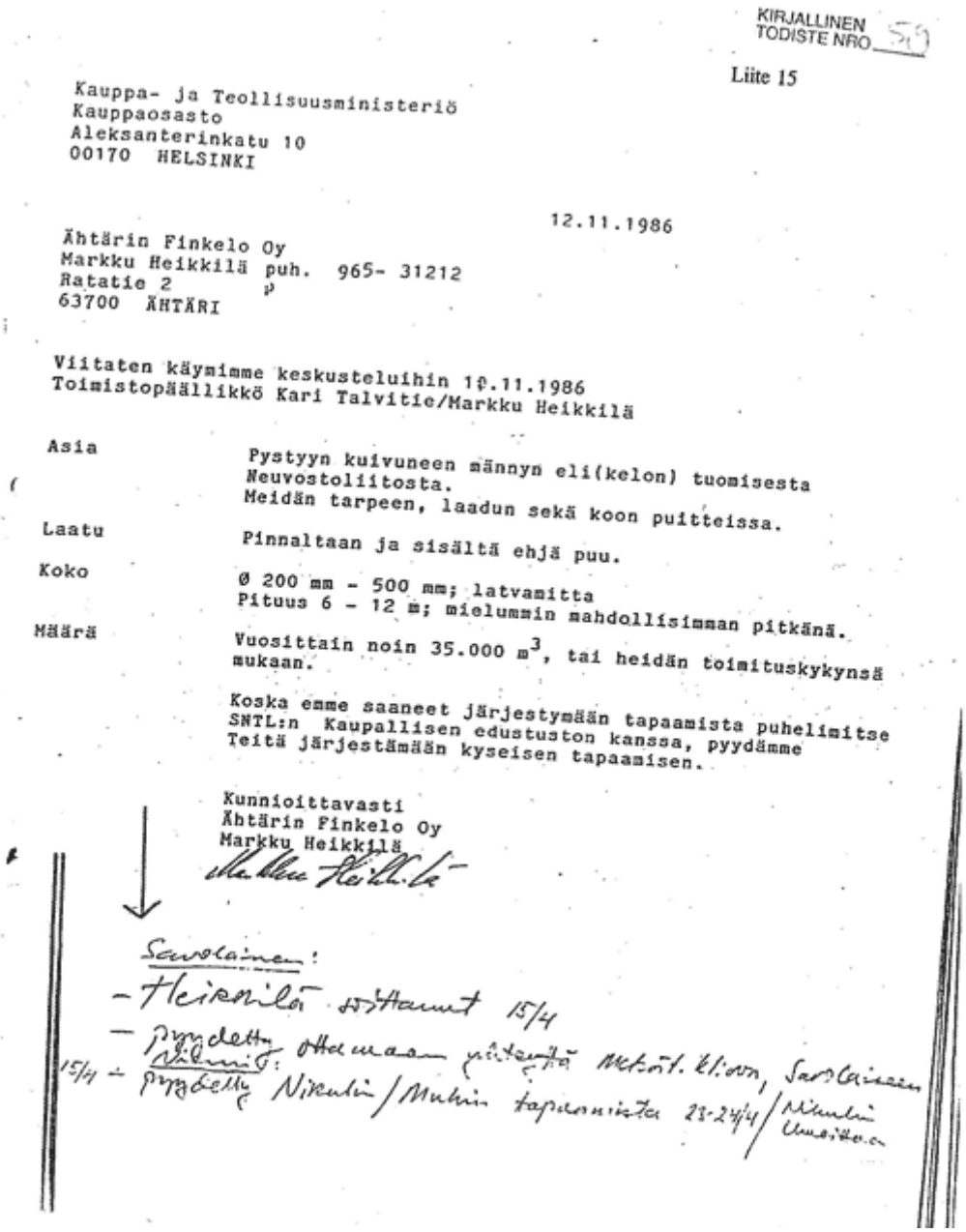
Tutkintapyyntö Seinäjoen rikospoliisille 3.3.2016. Tämäkään pyyntö ei johtanut tutkintaan.

Tutkintapyyntö 23.5.2008

Ensimmäinen tutkintapyyntö 3.10.1996

Valtion asiakirjoja

Osan asiakirjoista sain vasta hovioikeuden käsittelyn jälkeen. Asiakirjat aukeavat suurempana klikkaamalla.

KIRJALLINEN TODISTE NRO 59

Liite 15

Kauppa- ja Teollisuusministeriö
Kauppaosasto
Aleksanterinkatu 10
00170 HELSINKI

12.11.1986

Ähtärin Finkelo Oy
Markku Heikkilä puh. 965- 31212
Ratatie 2
63700 ÄHTÄRI

Viitaten käymimme keskusteluihin 10.11.1986
Toimistopäällikkö Kari Talvitie/Markku Heikkilä

Asia — Pystyyn kuivuneen männyn eli(kelon) tuomisesta Neuvostoliitosta. Meidän tarpeen, laadun sekä koon puitteissa.

Laatu — Pinnaltaan ja sisältä ehjä puu.

Koko — Ø 200 mm - 500 mm; latvamitta
Pituus 6 - 12 m; mielummin mahdollisimman pitkänä.

Määrä — Vuosittain noin 35.000 m^3, tai heidän toimituskykynsä mukaan.

Koska emme saaneet järjestymään tapaamista puhelimitse SNTL:n Kaupallisen edustuston kanssa, pyydämme Teitä järjestämään kyseisen tapaamisen.

Kunnioittavasti
Ähtärin Finkelo Oy
Markku Heikkilä

Savolainen:
- Heikkilä ottaa yhtäyttä 15/4
- Pyydetty Nikulin ottamaan yhteyttä Neuvost. Liitto, Savolainen 15/4 - Pyydetty Nikulin/Mukin tapaamista 23-24/4/Nikulin Unioniin

KIRJALLINEN 9
TODISTE NRO

Kansanedustaja
Markus Aaltonen
Eduskunta
00102 HELSINKI

5.2.1987

Ähtärin Finkelo Oy
Markku Heikkilä
Ratatie 2
63700 ÄHTÄRI

Viiaten käymiimme puh.keskusteluun 5.2.1987, lähetän tämän valokopion ja selvityksen asian johdosta.

5.2.1987 KTM: n kauppaosastolta Erkki Balgvist ilmoitti puhelimitse että NL:n ministeriö on ilmoittanut mahdollisesta kelon saannista NL:sta.

Tässä keskustelussa sovittiin että Balgvist järjestää kyseisen tapaamisen Eksportles Suomen edustajan kanssa SNTL:n kaupallisessa edustustossa mahdollisimman pian.
Ja tähän tapamiseen minun pitäisi saada Venäjän- tai Englanninkielen tulkki.
(Miel. valan tehnyt)

Lisäksi, mitkä mahdollisuudet on saada valtion takuuta tai muuta tukea mahdolliselle kelon tuonnille.
Kauppa ei ole vaihtokauppaa.

Terveisin

SUOMEN OSAPUOLEN TOIVOMIA LISÄYKSIÄ TAVARANVAIHTOPÖYTÄ-KIRJAN KIINTIÖIHIN

TODISTE NRO 1

6

Liite 6
Kelopuuta koskenut tuontitoivomus yli SNTL:n puolelle

1. Kivihiili	11000 000 tn	25 000
2. Pähkinäkoksi	20 000 - 25 000 tn	900 - 1 100
3. Valimokoksi	5 000 tn	500
4. Voiteluöljyt	15 000 tn	3 000
5. Isopentaani	30 000 tn	2 600
6. BIF	50 000 tn	3 000
7. Värillisten metallien malmit ja rikasteet (Co-, Ni-, Cu-rikaste, Ni-kivi)		9 000
8. Titaanituotteet		500-600
9. Värill. metallien romut ja jätteet		5 000 - 10 000
10. Jalometallien suolat		25
111. Koivuvaneritukit	200 000 - 500 000 k-m3	6 940 - 17 350
12. Diammoniumfosfaatti	50 tn	10
13. Kalsinoitu sooda	5 000 tn	350
14. Monokalsiumfosfaatti	5 000 tn	1 000
15. Mäntyöljy	10 000 tn	1 500
16. Muut kemialliset tavarat		13 000
17. Kelopuu	50 000 m3	1 700
18. Ruskea ruokoraakasokeri	30 000 - 50 000 tn	3 000 - 5 000
		77 000 - 98 500

28.11. 1986
K. Niemi

KIRJALLINEN TODISTE NRO 56 Liite 11 A (03.02.1987)

LUETTELO TAVAROISTA JOITA SNTL:N OSAPUOLI TARJOAA SUOMEEN 1987 YLI TVPK:N KIINTIÖIDEN

1.	VALIMOKOKSI	1 500 tonnia
2.	ISOPENTAANI	10 000 "
3.	VÄRILLISTEN METALLIEN ROMUT/JÄTTEET	2,3 miljoonaa ruplaa
4.	KALSINOITU SOODA	2 000 tonnia
5.	MONOKALSIUMFOSFAATTI	5 000 "
6.	RUSKEA RUOKORAAKASOKERI	30 000 "
7.	ANTIMONTRIOKSIDI	20 "
8.	FREON -12	100 "
9.	AMMONIUMKLORIDI	500 "
10.	NATRIUMBIKARBONAATTI	200 "
11.	DINATRIUMFOSFAATTI	200 "
12.	NATRIUMHEKSAMETAFOSFAATTI	50 "
13.	METALLINEN NATRIUM	500 "
14.	BELOFOR KD-2	40 "
15.	NIKKELI	200 "
16.	PUUVILLALANKA	100 "
17	PLATINA	20 kg
18.	KELO	20 000 kuutiometriä
19.	KOIVUVANERITUKKI	10 000 "

(epävirallinen käännös)

4.2. 1987/ K. Niemi

Tämä 20000 m3 keloa oli valuuttakauppaa, jonka Ähtärin Finkelo Oy 12.11.1986 ostositoumuksellaan mahdollisti, josta 9000 m3 siirrettiin Norrinter Oy:lle. Vale-Finkelon asiakirjalla harhautetiin neuvostoliittolaisia.

ALKUPERÄINEN
TODISTE NRO 67

Liite 20
Muistio 05.08.1987, sivut 3-4

Puutavara

Neuvostoliitto tarjoaa 300 000 k-m^3 sahatukkeja joita Suomee ei kuitenkaan voida sijoittaa. Teollisuutemme voi sansijaan ottaa vastaan 200 000 m^3 koivukuitupuuta.

Koivuvaneritukkeja Neuvostoliitto tarjoaa 10 000 k-m^3. Ostajat eivät kuitenkaan ole pystyneet solmimaan kauppoja koska Neuvostoliiton osapuoli ei ole loppujen lopuksi ollut halukas "myymään" ja vanerikoivutukkien hinta on edelleen V/O "Exportles"-yhtymän sisäinen salaisuus.
Vanerikoivutukkeja halutaan ostaa 50 000 m^3.

Neuvostoliitto on ilmoittanut että kelopuuta on myymättä 10 000 k-m3. Suomalaiset ostajat haluavat 50 000 k-m^3 saakka

keloa. Kaupallisia neuvotteluja ei kuitenkaan ole saatu aikaiseksi ja kaupallinen edustusto ei ole ottanut vastaan halukkaita ostajia.

5.8. 1987

K. Niemi

SOPIMUS 12-11 70390

19

Leningrad 11 heinäkuuta 1987

Yleisliittolainen tulosvastuullinen ulkomaankauppa yhtymä Lenfintorg, Leningrad, SNTL, jota jäljempänä kutustaan Myyjäksi toisaalta, ja Norinter Oy, Rovaniemi, Suomi, jota jäljempänä kutsutaan Ostajaksi, ovat solmineet tämän sopimuksen siitä, että Myyjä myi ja Ostaja osti alla mainituin ehdoin seuraavaa:

Tavaran nimitys	- pyöreä kelopuu pituudeltaan 4-12 v (hakkuualueen saannon mukaan) ilman lisäkäsittelyä
Määrä	- noin 9000 kiintokuutiometriä +-10% Myyjän option mukaan
Laatu	- Myyjän ja Ostajan kesken sovittujen sopimukseen liitettyjen teknisten ehtojen mukaisesti
Hinta	- tämän sopimuksen liitteen No 1 mukaisesti
Toimitusehto	- vapaasti vaunussa Neuvostoliiton ja Suomen rajalla
Sopimuksen summa	- noin 600.000,00 ruplaa (kuusisataatuhatta ruplaa 00 kopeekkaa)
Pakkaus	- ilman pakkausta
Merkkaus	- kuten V/O Exportlesin ohjeissa
Toimitusaika	- 1.07.1987 – 31.12.1987
Maksu	- suoritetaan Neuvostoliiton ja Suomen välisissä clearing-ruplissa 14 päivän kuluessa Union Bank of Finland, Rovaniemi tämän sopimuksen kohdan 4 Yleiset toimitusehdot mukaisesti. Mikäli perinnän toimeksiantoa ei makseta aikanaan Ostaja on velvollinen maksamaan Myyjälle viivästyskorkoa 0,1% perinnän toimeksiannon summasta jokaiselta viivästyspäivältä.
Huomautukset	- Toimitusmerkintä: - raja-asema: Kostamus - määräasema: Taivalkoski - tavaran vastaanottaja: Norinter Oy

Osapuolten juridiset osoitteet:

HELSINKI 03.04.2004

7

TODISTE NRO 10 — 10. VI 1987

TUONTILISENSSIHAKEMUS IMPORTLICENSANSÖKAN — LIITE 6 s. 1

1 Ulkomainen maksunsaaja Utländsk betalningsmottagare
V/O LENFINTORG
Moskovskij prospekt 98
196084 LENINGRAD, M-84
SSSR

2 Päiväys Datum: 9.6.1987

3 Ulkomaankaupan viitenumero Utrikeshandelns referensnummer: 1/0250871-3/23

6 Numero Nummer: 564638

4 Lisenssinsaaja Licenstagare
NORINTER OY
Rovakatu 19 B
96200 ROVANIEMI
394680

5 Nimi, postiosoite Namn, postadress
NORINTER OY
Rovakatu 19 B
96200 ROVANIEMI
561.20
550

7
[X] Postitetaan kohdassa 5 mainittuun osoitteeseen
Postas i rutan 5 nämnda adress
[ ] Noudetaan
Avhämtas

8 Lähetysmaa Avsändningsland: Neuvostoliitto
9 Ostomaa Inköpsland: Neuvostoliitto
10 Alkuperämaa Ursprungsland: Neuvostoliitto

Asiaa hoitaa Handläggare Puh.nro Tel.nr
Hannele Huttu-Hiltunen 960-14 383
Hakemusmaksu mk 10,– oheistetaan
Ansökningsavgift mk 10,– bilagas

11 Toimitusehto ja toimitusaika Leveransvillkor och tidpunkt för import
vapaasti rajalla Kostamus (Vartius)
aj. 1.6.1987 – 30.6.1988

12 LISENSSIVIRASTO
Hakaniemenkatu 2
00530 Helsinki 53
Puh.vaihde 90/7061

LICENSVERKET
Hagnäsgatan 2
00530 Helsingfors 53
Tel.växel 90/7061

13 Maksuehto Betalningsvillkor: 14 pv asiakirjoja vastaan

14 Valuuttalaji ja -määrä Valutaslag och -belopp: ~~EUR~~ SUR 600.000

15 Tavaranimitys Varubenämning	à-hinta à-pris	16 Tullinimike Tullposition	17 Paljous Kvantitet	18 Arvo mk Värde mk
Kelohonka	keskihinta 66,67 ~~EUR~~/m³	44.03.901	9.000 m³	4.174.200,

19 Tavaran käyttötarkoitus Varans användningsändamål: rakennuskeloksi

15

Hyv.hyl. Godk. Avsl.: t
Ratkaisu Avgörande: myönn

A	B	C	D	E	F	G	H	K	L	M	N	O	P
X													
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Osaston päätös Avdelningens beslut: 29.6.87
Viim. tuontipäivä Sista importdag: 30.6.88
Ehtoja Villkor: SOP 12-10/70390

Johtok. päätös Direktionens beslut: ___/___ 19___
Kiintiö Kontingent: 465/87

Käsittelijä ja nro Behandlare och nr: [illegible]
Maksusitoumuskoodi Kod för betalningssätt:

SUOMEN JA NEUVOSTOLIITON RAJA-ALUEIDEN VÄLINEN KAUPPA

2-07.1987

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
						5076	18							

Huom. Lisenssiviranomainen täyttää paksuilla viivoilla rajatut kentät. Obs. De med fet linje avgränsade fälten ifylles av licensmyndigheten.

Tietojen salaaminen, väärien tietojen antaminen tai ehtojen noudattamatta jättäminen johtaa lainmääräämiin seurauksiin.
Om uppgifter döljs, oriktiga uppgifter uppges, eller om ovanstående villkor inte iakttas leder detta till lagstadgade påföljder.

20 Hakijan allekirjoitus Underskrift av sökanden
NORINTER OY NORINTER OY
Hannele Huttu-Hiltunen

NORINTEK OY
ROVAKATU 19 B, 96200 ROVANIEMI
PUH. 960-10383, 314706, 314707
TLX 37116 norro sf

15.4.1986

21

ÄÄNILUETTELO

Yhtiökokouksessa edustettuina olleet osakkeenomistajat/ asiamiehet

	Osaketta = ääntä
Oulun kaupunki/Seppo Mäki	500
Haukiputaan kunta/Taisto Sihvonen	100
Kainuun Maakuntaliitto/Hannes Kemppainen	1
Haapaveden kunta/Otto Koivumaa	36
Misstex Oy/Otto Koivumaa	1
Siirtokuormaus Oy/Vesa Ruoranen	5
Sallan kunta/Matti Salmijärvi	100
Kolarin kunta/Markku Heikkilä	50
Raahen kaupunki/Seppo Aho	100
Kalajoen kunta/Sauli Konu, Matti Ojala	40
Muhoksen kunta/Ilkka Piiroinen	65
Nivalan Kunta/ Alho Sarja	50
Tornion kaupunki/Heikki Mielonen	200
Rovaniemen kaupunki/Erkki Kallioniemi	1046
Kone-Pohja Oy/Olavi Poikela	20
File ja Lakka Ky/Ilmari Hannikainen	5
Ranuan kunta/ Erkki Sääskilahti	60
Rovaniemen maalaiskunta/Mauno Kallunki,A.Lehtoniemi	180
Kuivaniemen kunta/Lasse Aho	7
Inarin kunta/Veikko Heikkilä	65
Paliskuntain yhdistys/Veikko Huttu-Hiltunen	10
Kemin kaupunki/Teuvo Rantapuro, Vilho Heikonen	300
Ylitornion kunta/Hannu Sillanpää	5
Lapin Maakuntaliitto/Timo Hannula	10
Rakennusvoima Oy/Tapani Holster	5
Lapin Muovi Ky/Taisto Oikkonen	3
	2964

Edustettuna oli 2.964 osaketta, joka on 65,86 yhtiön 4500 osakkeesta.

Tämän jälkeen tuli osakkaaksi
- Hagdor. Seppo
- Turvami Eero (Vale Finnkelan perustaja
- Kera Oy
- Pohjolan Osuuspankki
- INCAP Oy.t. Seppo Hirvosen Perustama
Teleno invest oy

03.-04.02.1987 pidettyjen tarkistusneuvottelujen yhteydessä.

Toisin kuin Ähtärin Finkelo Oy:n kirjeessä 04.07.1997 erheellisesti väitetään, kelopuuta ei siis varsinaisesti kirjattu lopullisesti uudeksi tuontiartikkeliksi 05.02.1987. Se oli pikemmin ensimmäinen kerta, jolloin Suomen puoli sai ehdotuksen yhteisen pohdinnan kohteeksi. Tämänkin jälkeen neuvostoliittolaiset ilmaisivat toistuvasti kantanaan, että kelopuu sopii pikemmin rajakaupan piiriin. Asia eli jatkuvasti neuvottelujen aikana ja tavoiteltu tuontimäärä vaihteli 50.000 m3:n ja 10.000 m3:n välillä. Jälkimmäinen luku jäi viimeiseksi Neuvostoliiton puolen kannaksi elo- ja syyskuussa 1987.

Se kirjattiin 05.08.1987 sisäisessä muistiossa-muotoon: "Neuvostoliitto ilmoitti, että kelopuuta on myymättä 10.000 m3. Suomalaiset ostajat haluavat ostaa 50.000 m3 saakka. Kaupallisia neuvotteluja ei ole kuitenkaan saatu aikaan eikä Neuvostoliiton kaupallinen edustusto ole ottanut vastaan halukkaita ostajia".

Muut kelopuun tuontihankkeet ja rajakauppa

Muita kelopuuta koskevia tuontitoivomuksia tavaranvaihtopöytäkirjaneuvotteluissa ei kyseisenä ajankohtana tullut ministeriön kauppaosaston tietoon eikä niitä myöskään esitetty myöhemmin. Sensijaan rajakaupan piirissä kelopuun tuontia oli valmisteltu jo 1970-luvun lopulta, joten siinä mielessä ei voi puhua ensimmäisestä liiketoimintaideasta, vielä vähemmän liikesalaisuudesta. Kauppahuone Norinter Oy oli käynyt neuvotteluja kelopuun tuonnista rajakaupan puitteissa ainakin vuodesta 1984 alkaen ja neuvottelut johtivat sopimukseen viimein vuoden 1986 keväällä. Ensimmäinen kelopuutoimitus tapahtui jo vuoden 1987 alussa eli ennen sitä hetkeä, jolloin Ähtärin Finkelo Oy:n esitys saatiin tavaranvaihtoneuvotteluissa vasta ensimmäiseen käsittelyyn.

Kelopuun tuontia varten myönnetyt lisenssit vuosina 1986-1990:

	Ostaja	Myyjä	Määrä	FIM
1986	Norinter	Lenfintorg	600 m3	0,25 milj.
1987	Norinter	Lenfintorg	9.000 m3	4,2 milj.
1988	Norinter	Lenfintorg	13.000 m3	8,9 milj.
	Thomesto	Lenfintorg	2.200 m3	0,8 milj.
	Trading Leis	Interlatvia	1.100 m3	0,6 milj.
1989	Norinter	Lenfintorg	3.000 m3	2,9 milj.
	Norinter	Kuola-assosiaatio	3.800 m3	2,2 milj.
	Sodankylän Autop.	Kuola-assosiaatio	500 m3	0,6 milj.
1990	Nortinter	Lenfintorg	48.000 m3	25,3 milj.*
	Norinter	Kuola-assosiaatio	5.900 m3	4,7 milj.
	Norinter/Metsäl.	Kuola-assosiaatio	100 m3	0,004milj.
	Kajaanin Kukkol.	Leningrad-impex	3 kpl	0,4 milj.*
	Sodankylän Autop.	Kuola-assosiaatio	2.500 m3	2,9 milj.

*=kelohirsikehikkoja

METSÄTEOLLISUUS

Liite 21

R Savolainen/bl

03.08.1987

Apulaisosastopäällikkö
Erkki Palmqvist
Kauppa- ja teollisuusministeriö
Aleksanterinkatu 10
00100 HELSINKI 10

Vastauksena puhelintiedusteluusi, joka koski puutavaran tuontia Neuvostoliitosta ilmoitan, että metsäteollisuus ei voi tänä vuonna ottaa vastaan enää sahatukkeja. Sen sijaan olemme valmiit vastaanottamaan, mikäli laatu- ja hintakysymyksistä päästään sopimukseen, 200 000 m³ koivukuitupuuta ja 50 000 m³ vanerikoivua. Tarjotulle 10 000 m³ kelonälle uskomme rakentajainpiiristä löytyvän ostajan, kun vain löytyisi organisaatio välittämään kaupan. SNTL:n kaupallinen edustusto ei keväällä vaikuttanut kovin innostuneelta neuvottelemaan suomalaisten yritysten kanssa.

Vuodelle 1988 ehdotamme alustavasti seuraavia tuontimääriä:

Sahatukit	500 000 m³
Kuitupuu	2 800 000 - 3 000 000 m³
Muu puutavara	100 000 m³ mahdollisin ylityksin

Terveisin

Raimo Savolainen
SUOMEN METSÄTEOLLISUUDEN
KESKUSLIITTO
Idänkaupan osasto

Valuutantarkkailuosasto
Kaarina Huumo/rr

28.4.1989

1 (2)

Norinter Oy

PL 8157

96101 ROVANIEMI

Kirjeenne 20.3.1989

NEUVOSTOLIITTOON PERUSTETTAVA YHTEISYRITYS

Suomen Pankki on hyväksynyt, että

- Norinter Oy perustaa Neuvostoliittoon, Kostamukseen, yhdessä VLO Karellespromin kanssa Karnor-nimisen yhteisyrityksen, jonka toimiala on kelohonkatuotteiden valmistaminen. Norinter Oy:n osuus SUR 2 500 000 suuruisesta peruspääomasta on 49 %.

- Norinter Oy siirtää yhteisyritykseen osuutenaan vata-arvoltaan SUR 709 000 vaihdettavana valuuttana ja loput apporttina.

Hyväksymisen ehdot ovat:

1 Yhteisyrityksestä saatavat osingot kotiutetaan vaihdettavana valuuttana.

2 Yhteisyrityksen voittovaroja ei saa jättää jakamatta sijoitusmaan laissa määrätyn vähimmäisrahastoinnin ylittävästi enempää kuin yrityksen rahoitustarpeen kannalta on perusteltua.

3 Sijoituksesta tai sen osasta luopumisesta on viipymättä ilmoitettava kirjallisesti Suomen Pankille ja

- ilmoitukseen on liitettävä luettelo sijoituskohteen varoista ja veloista

- Norinter Oy:n osuus yhtiön varoista tai kauppahinnasta on kotiutettava vaihdettavana valuuttana.

POSTADRESS: PB 160, 00101 HELSINGFORS
BESÖKSADRESS: Snellmansplatsen, Helsingfors
TELEFON: (90) 1831
TELEX: 121234 SPKB SF
TELEGRAM: Suomenpank
POSTAL ADDRESS: PO. Box 160, SF-00101 HELSINKI
ADDRESS: Snellmaninaukio, Helsinki
TELEPHONE: International +358 0 1831
TELEX: 121234 SPKB SF

NORINTER OY
PL 8157
96101 ROVANIEMI

20.3.1989

3854

SUOMEN PANKKI
IDÄNKAUPAN OSASTO
PL 160
00101 HELSINKI

YHTEISYRITYS

Norinter Oy ja VLO Karellesprom (neuvostoliittolainen metsäyhtymä) aikovat perustaa kelohonkatuotteiden (kehikot, rakenteet, jne.) valmistamista varten yhteisyrityksen Neuvostoliittoon Kostamukseen.

Yhteisyrityksen tuotteet sekä se raaka-aine, joka ei ensimmäisten vuosien aikana tulisi yhteisyrityksessä jalostettua, markkinoitaisiin kokonaisuudessaan neuvostoliittolaisen rajakauppayhtiön Lenfintorgin välityksin Norinterin kautta Suomeen ja kolmansiin maihin. Lenfintorgin välityksin jotta saisimme yhteisyrityksen tuotantoa vastaavalle kauppasummalle rajakaupallisen vastavientioikeuden Neuvostoliittoon.

Norinter Oy tuo nykyisin kelohonkaa neuvostoliitosta n. 15.000 m3 vuosittain ja kysyntää olisi useampikertaisellekin määrälle, joten tiedämme, että yhteisyritykselle luvatut 15.000 m3 vuosittain 20 vuoden ajalle tulisivat helposti markkinoitua Suomeenkin valmiina kelorakenteina, mutta pääasiallisina markkina-alueeksi kaavailemme Länsi-Eurooppaa ja Ruotsia.

Haluamme pitää markkinoinnin käsissämme, koska se on ainoa kelohongan osaalue, jolla vedämme itsemme toisen osapuolen kanssa tasavertaiseksi, sillä he hallitsevat sekä raaka-aineen että työvoiman täten kohta valmistusteknologiankin.

Yhteisyritys käy kauppaa clearingitse rajakauppanapaitsi joitakin tapauksia, jolloin yhteisyritys välttämättä tarvitsee länsivaluuttaa kone-tai laitehankintoihin -, joten sille ei synny valuuttavarantoa ainakaan ensimmäisten vuosien aikana. Meille tämä rajakaupallinen lisä on edullista, koska voimme viedä vastaavalla määrällä Neuvostoliittoon suomalaisia tuotteita ja saamme jonkinlaisen provision siitäkin.

Ensimmäisien vuosien investoinnit koostuvat meiltä valmistuksen kone- ja laiteinvestoinneista, sekä koulutuksellisesta panoksesta. Neuvostoliittolaiselta osapuolelta mm. rautatien jatkamisesta, työ- ja varastoalueen rakentamista sekä hongan lajittelu - ja käsittelylaitteistoista.

K. Kemmossa. Lopuksi ilmoitan muutoksen luvussa. Luvun 1 alussa voisi olla myös tieto siitä, että kyseessä on muunnelma aik. (sopimus ja ohjesäännöt 19.2.) lopulla. Suomen osuudesta luvussa 2. Ole. Normaalielämää 7.4.89

NTER OY
(157)
ROVANIEMI

20.3.1989

ANKKI

SINKI

YS

Muutaman vuoden kuluttua investoidaan keloveis-
veistämisen teollistamiseen ja siihen vaiheeseen
yhteisyritys kerää alkuvuodet pääomaa. Investoinnit
voidaan suurelta osalta tehdä käyttäen neuvostoliit-
tolaisia raaka-aineita, tarvikkeita ja työvoimaa.
Tarvittava suomalainen koneisto voidaan ostaa
rajakauppatoimena.

Suora osingonjakoon perustuva osakepääoman "koti-
uttaminen" ei ole tässä tapauksessa meille yhteis-
yrityksen oleellisin tavoite, vaan me "ostamme
yhteisyritykseltä hyvää "businesta" Norinterille
erikoisen ja rajallisen raaka-aineen markkinahal-
linnan kautta. Toki lähdemme siitä, että myös yh-
teisyritys tekee hyvää tulosta ja että valuutalliset
osingotkin tulevat aikanaan kotiutettua. Ensim-
mäinen verollinen ja osingollinen vuosi on 6:s
toimintavuosi.

Yllaesitettyyn viitaten anomme kohteliaimmin Suomen
Pankilta lupaa perustaa Karnor-niminen keloraaka-
ainetta hyödyntävä yhteisyritys Neuvostoliittoon
ja samalla anomme myöskin lupaa siirtää yhteis-
yrityksen osuuspääomaosuutemme oheisten liitteiden
mukaisesti Neuvostoliittoon.

Toivomme asiamme mahdollisimman nopeaa käsittelyä
saadaksemme jo noin puolitoista vuotta vireillä
olleen yhteisyrityshankkeen toimivaan päätökseen.

Kunnioittaen

NORINTER OY

Seppo Ilander
Seppo Ilander
Toimitusjohtaja

psta Johanna Torvinen
Johanna Torvinen
vientisihteeri

yhteisyrityksen säännöt
yhteisyrityksen yhtiöjärjestys (ehdotuksena)
rahoitus- ja kassavirtalaskelma

OTE kirjeestä 28.4.1989 Valuutantarkkailuosasto/Norinter Oy

NEUVOSTOLIITTOON PERUSTETTAVA YHTEISYRITYS

Suomen pankki on hyväksynyt, että

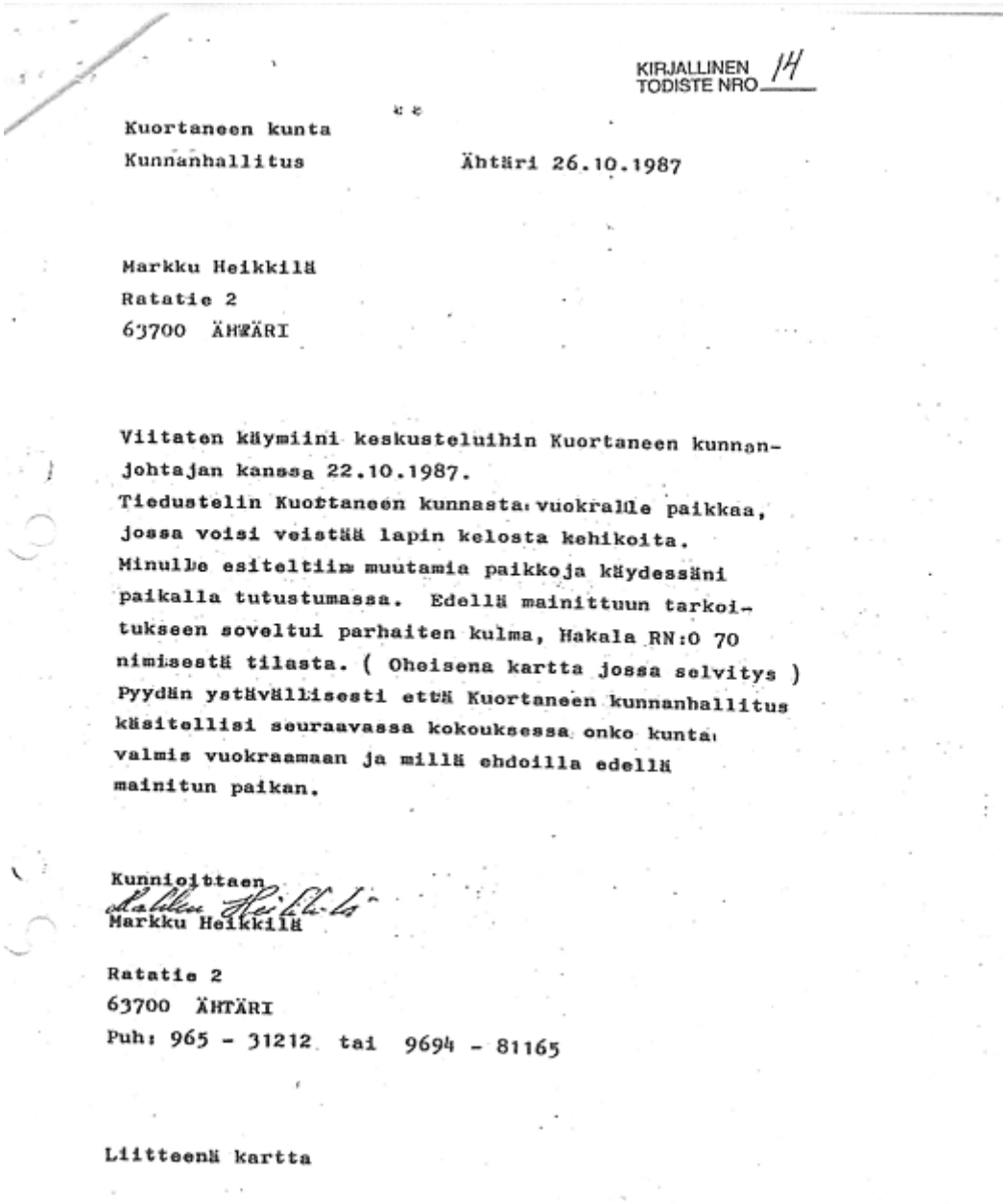
- Norinter Oy perustaa Neuvostoliittoon, Kostamukseen, yhdessä VLO Karellespromin kanssa Karnor-nimisen yhteisyrityksen, jonka toimiala on kelohonkatuotteiden valmistaminen. Norinter Oy:n osuus SUR 2 500 000 suuruisesta peruspääomasta on 49 %
-

Norinter konkurssissa (konkurrsituomio Rovaniemen käräjäoikeus 26.8.1994)

Kenen omistuksessa on Norinter Oy:n 49 %:n osuus???

Muita kelokaappaukseen liittyviä asiakirjoja

Kuortaneen kunta varasi tontin Kuortaneelta, jossa oli tarkoitus veistää kehiä ja samalla kouluttaa uusia veistäjiä.

KIRJALLINEN TODISTE NRO 14

Kuortaneen kunta
Kunnanhallitus

Ähtäri 26.10.1987

Markku Heikkilä
Ratatie 2
63700 ÄHTÄRI

Viitaten käymiini keskusteluihin Kuortaneen kunnanjohtajan kanssa 22.10.1987.
Tiedustelin Kuortaneen kunnasta vuokralle paikkaa, jossa voisi veistää lapin kelosta kehikoita.
Minulle esiteltiin muutamia paikkoja käydessäni paikalla tutustumassa. Edellä mainittuun tarkoitukseen soveltui parhaiten kulma, Hakala RN:O 70 nimisestä tilasta. (Oheisena kartta jossa selvitys)
Pyydän ystävällisesti että Kuortaneen kunnanhallitus käsitellisi seuraavassa kokouksessa onko kunta valmis vuokraamaan ja millä ehdoilla edellä mainitun paikan.

Kunnioittaen
Markku Heikkilä

Ratatie 2
63700 ÄHTÄRI
Puh: 965 - 31212 tai 9694 - 81165

Liitteenä kartta

Rauma-Repolalta ostetut hallit piti siirtää Kittilän kuntaan, jossa ne olisivat toimineet kelovarastoina ja veistötilana.

K A U P P A S O P I M U S

Ostaja Markku Heikkilä
Ratatie 2
§3700 ÄHTÄRI
perustettavan yhtiön lukuun

Myyjä Rauma-Repola Oy
Röyttän saha
95400 TORNIO

1 Kaupan kohde

Lopetetulta Röyttän sahalta rimoittamorakennus ja kuormauspöytärakennus.

Kauppa ei sisällä mitään koneita, sähkölaitteita tai vastaavia.

2 Kauppahinta

Kauppahinta on 100.000 mk (satatuhatta) ilman liikevaihtoveroa, josta 20.000 mk (kaksikymmentätuhatta) maksetaan Rauma-Repola Oy:n Röyttän sahan tilille 117030-11126 KOP Tornio 1.11.1987 mennessä. Viivästyskorko on 16 %.

Loppuosa kauppahinnasta maksetaan ennen rakennusten purkamisen aloittamista.

3 Ostajan velvollisuudet

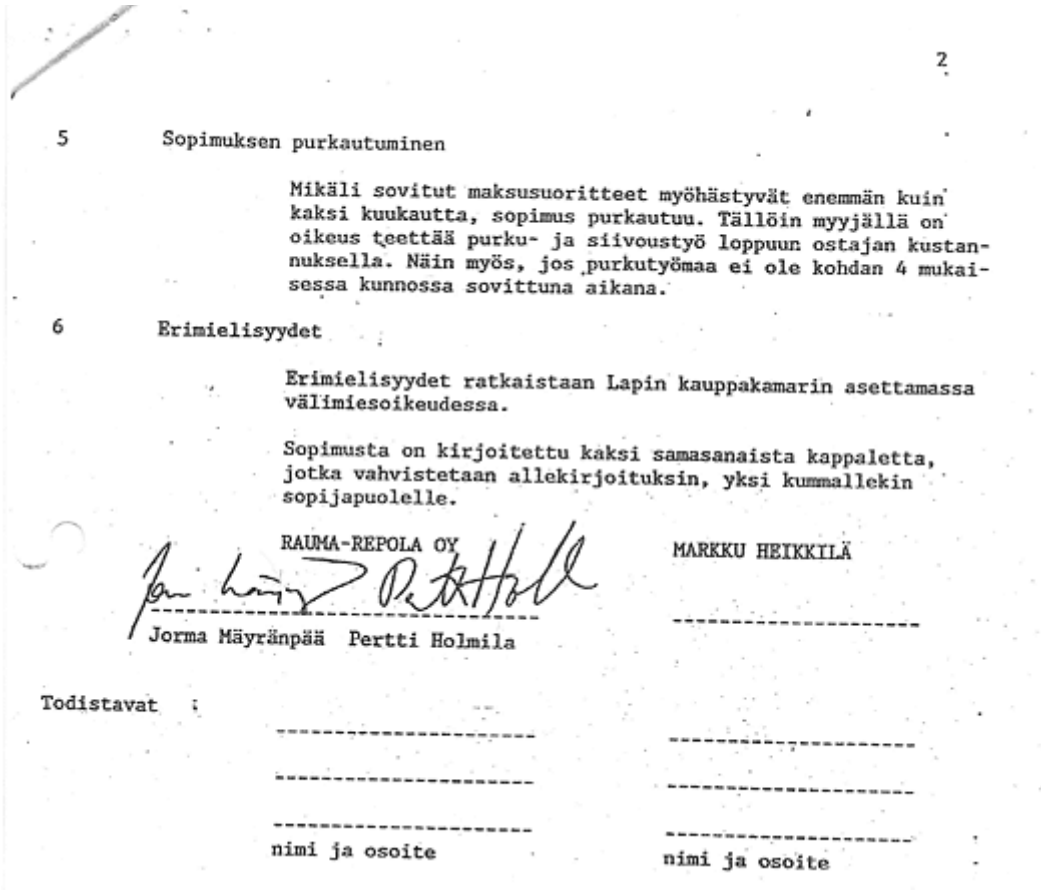
Rakennukset on purettu ja purkujätteet siivottu Rauma-Repola Oy:n tontilta rakennusten kiinteitä perustuksia lukuunottamatta 1.6.1988 mennessä.

Ostaja suorittaa purkamisen ja kuljetukset täysin omalla kustannuksellaan ja vastuullaan. Purkuaikana ostaja noudattaa myyjän edustajan turvallisuus- ja vastaavia ohjeita. Tarpeellisista purkuaikaisista vakuutuksista huolehtii ostaja.

Ostaja peittää kustannuksellaan sahan seinään syntyvän aukon nykyistä vastaavalla rakenteella.

4 Myyjän velvollisuudet

Myyjä antaa mahdollisuuksiensa mukaan ostajan käyttöön sähkövirtaa ja nostoapua. Näistä myyjä veloittaa käyvän hinnan mukaan.

2

5 Sopimuksen purkautuminen

Mikäli sovitut maksusuoritteet myöhästyvät enemmän kuin kaksi kuukautta, sopimus purkautuu. Tällöin myyjällä on oikeus teettää purku- ja siivoustyö loppuun ostajan kustannuksella. Näin myös, jos purkutyömaa ei ole kohdan 4 mukaisessa kunnossa sovittuna aikana.

6 Erimielisyydet

Erimielisyydet ratkaistaan Lapin kauppakamarin asettamassa välimiesoikeudessa.

Sopimusta on kirjoitettu kaksi samasanaista kappaletta, jotka vahvistetaan allekirjoituksin, yksi kummallekin sopijapuolelle.

RAUMA-REPOLA OY

Jorma Mäyränpää Pertti Holmila

MARKKU HEIKKILÄ

Todistavat :

---

nimi ja osoite

---

nimi ja osoite

Ostositoumukseni 11.12.1986 mukaan sitouduin ostamaan keloa 35 000 m3 vuosittain, tai heidän toimituskykynsä mukaan. Neuvostoliitto tarjosi 20 000 m3, vale-Finnkelo ei ostanut kuin 9 000 m3 , näin Finkelon nimi tuhottiin neuvoliittolaisten kauppakumppanien silmissä. Sen takia ei tapaaminen neuvostoliittolaisten kanssa onnistunut.

KAUPPA- JA TEOLLISUUSMINISTERIÖ

KIRJALLINEN TODISTE NRO 4

Helsinki 01.09.1998

Ähtärin Finkelo Oy

Suullisesti pyydettynä lausuntona kauppa- ja teollisuusministeriön kauppaosasto esittää kunnioittavasti seuraavaa.

Ähtärin Finkelo Oy:n toimitusjohtaja Markku Heikkilä jätti ministeriön kauppaosastolle 11.11.1986 tuontitoivomuksen ostositoumuksineen 35.000 m3 suuruisen kelopuuerän toimittamisesta Neuvostoliitosta Suomeen maitten välisen tavaranvaihtopöytäkirjan eli ns. pääsopimuskaupan puitteissa. Toimissaan Markku Heikkilä menetteli tavanomaisen käytännön ja annettujen ohjeitten mukaisesti, niiltä osin kuin asia on kauppaosaston tiedossa. Muut suomalaiset yritykset eivät esittäneet kelopuuhun liittynyttä tuontitoivomusta.

Asia otettiin esille ministeriön virkamiesten toimesta vuoden 1987 tavaranvaihtopöytäkirjan (TVPK) valmisteluissa ja sitä seuranneissa lisätuontiin liittyneissä neuvotteluissa ja asiakirjoissa seuraavan kevään ja kesän aikana.

Kelopuun tuontia ei voitu kirjata vuotta 1987 koskeneeseen pöytäkirjaan, koska asiasta ei oltu päästy sopimukseen ennen allekirjoitushetkeä 07.01.1987. Sensijaan Suomen puoli otti uudelleen asian esille pääministeri Sorsan pääministeri Ryzhkoville huovuttamassa lisätuontiin tähdänneessä luettelossa 08.01.1987. Vastaava toivomus esitettiin useassa eri yhteydessä vuoden 1987 aikana. Neuvostoliiton puolelta kelopuu mainittiin 04.02.1987 luettelossa "Tavarat joita SNTL:n osapuoli haluaa myydä Suomeen yli 1987 TVPK:n kiintiöiden (kelopuu 20.000 m3)" ja 28.07.1987 luettelossa "Tuotteita, joita SNTL on valmis toimittamaan Suomeen 1987 TVPK:n kiintiöiden toteuttamiseksi (kelopuu 10.000 m3)".

Syistä, joita kauppaosastolla ei tunneta, Neuvostoliiton puoli ei ottanut vastaan Ähtärin Finkelo Oy:n edustajaa varsinaisia kaupallisia neuvotteluja varten. Asiaan ei palattu enää myöhemminkään.

Apulaisosastopäällikkö Erkki Palmqvist

Kaupallinen neuvos Kari J Talvitie

Finkelo yrityksenä

Perustin Keloverstas Ky:n vuonna 1976. Liiketoiminnan alkuvaiheessa toimin edelleen veturimiehenä ja tein kelotöitä vapaa-aikanani. Muutin Ähtäriin vuonna 1979.

Vuonna 1970 keloliiketoiminta oli Suomessa yleisesti vasta alkutekijöissään ja pienimuotoista, joten olin alan uranuurtaja. Kelon hinta esimerkiksi oli alla tukkipuun hinnan. Tein kelopuusta aluksi lähinnä erilaisia kalusteita sisä- ja ulkokäyttöön. Myöhemmin tulivat kuvaan mukaan erilaiset kelomökit.

Vähitellen alkoivat kelotyöt olla minulle tärkeämpiä kuin veturimiehen ammatin hoitaminen ja rakkaus keloon niin suuri, että jäin virkavapaalle maaliskuussa 1984, jolloin minusta tuli täysipäiväinen keloyrittäjä. Yristystoimintani alkoi vähitellen laajentua. Teetin alihankintana erilaisia hirsikehiä, savusaunoja ja pikkumökkejä. Aloitin 1983 rakentaa kolmen perheen rivitaloa Kittilän Leville. Palkkasin yritykseeni pikku hiljaa työntekijöitä - mm. Henkilön, joka opiskeli rakennusmestariksi ja joka valmistuessaan halusi erikoistua hirsirakentamiseen .Hänen sukunsa oli tunnettuja hirsirakentaja pohjanmaalla. Osallistuin myös itse koko ajan rakentamiseen, tuotekehityksen ja tuotteiden ideoimiseen.

Toistaiseksi olin löytänyt tarvitsemani kelon kotimaasta. Mutta pian alkoi käydä yhä selvemmäksi, että kotimaisen kelon saanti väheni ja tulisi myös tulevaisuudessa vähenemään. On nimittäin niin, että Pohjois-Suomen kelo on vuosisatojen kuluessa paljolti käytetty polttopuuna ja rakentamiseen. Nykyään Suomen puolella keloa onkin jäljellä pääasiassa vain suojelualueilla.

Olin 1980 luvun puoliväliin tultaessa jo ostanut Neuvostoliitosta muun tukkipuun joukossa tullutta keloa, joka eroteltiin Suomessa muusta maahan tuodusta puutavarasta. Sain tarjouspyyntöjä erilaisista kelotuotteista myös muualta Euroopasta ja kysyntä lisääntyi myös Suomessa eikä raaka-ainetta Suomesta löytynyt, aloin selvittää mahdollisuutta tuoda keloa Neuvostolliitosta.

Kelon saamiseksi olin yhteydessä Norinter Oy:öön (=Rovaniemellä toiminut rajakauppayhtiö), mistä kerrottiin, ettei kelopuun tuotia oltu saatu avattua yrityksistä huolimatta. Tämän jälkeen otin yhteyttä puutuotteilla välitys- ja rajakauppaa tehneeseen Thomesto Oy:öön, jonka edustajan tapasin Helsingissä ja jolta sain kirjasen "TUONTI NEUVOSTOLIITOSTA - opas ostajalle 1985".

Seuraavaksi olin yhteydessä telexillä neuvostoliittolaiseen kauppahuoneeseen, V/O Eksportlesiin, kysellen kelopuuta. Samoihin aihkoihin olin yhteydessä telexillä myös rajakauppafirmaan V/K Leinfintorgiin, josta kyselin mahdollisuutta ostaa kelopuuta. Viimeinen suora yhteydenottoni Neuvostoliittoon tapahtui 26.5.1986.

Jatkoin kuitenkin edelleen toimintaani kelopuun maahantuonnin aikaansaamiseksi ja päädyin siihen johtopäätökseen, että toiminnan laajentaminen ja kelopuun maahantuonnin avaaminen Neuvostoliitosta Suomeen edellytti myös yritysrakenteeni kehittämistä. Ostin liiketoiminnan kehittämiseksi ja kelopuun maahantuonnin toteuttamiseksi Rothin Oy -nimisen yrityksen, joka omisti kiinteistön, joka kiinteistö

käsitti muun muassa asunnon ja noin 800 m2:n teollisuushallin. Muutin kyseisen yrityksen toiminimen Ähtärin Finkelo Oy:ksi, mitä tarkoittavan muutosilmoituksen jätin kaupparekisteriin 18.6.1986. Toiminimen ja yhtiöjärjestyksen muutos merkittiin kaupparekisteriin 31.12.1986. Yhtiöstä on alusta alkaen ja yhä vielä käytetty lyhyttä kutsumanimeä "Finkelo".

Kuvia toteutetuista kohteista

Oikeudessa väitettiin, että Finkelo on paperifirma.

Rakensin mm. Helsinkiin, Leville, Hankoon, Jalasjärvelle, Ruotsiin Seeleniin.

Kelokaappaus mediassa

Kelokaappausta on käsitelty Karpolla on asiaa -ohjelmassa joulukuussa 1992 sekä MOT-ohjelmassa.

https://youtu.be/x3TMKCcIbeE

https://youtu.be/MliTo-t6aKo

Norinterin liiketoimien taustaa

Ennen kelokaappausta Norinter oli mukana Venäjän hakekaupassa. Tämä haketus epäonnistui. Myös ns. Upsalan ekonomit olivat mukana hankkeessa. Ja presidentti Koiviston vävy.

LAPIN KANSA 7.3.1986 sivu 8:
'Norinter saa valtionavun hakekauppaansa (jätepuun haketus), tuodaan Neuvostoliiton puolelta.

LAPIN KANSA 12.4.1986 sivu 8
Yhtiökokous: Norinter hakee etelämpää vahvuutta osakepohjaan. Toimitusjohtaja Ilander haluaa Norinterista koko Lapin rajakauppayhtiön.
Hallituksen puheenjohtajaksi Olavi Poikela.

loppuna se oli aivan täynnä.

Mankka, **Petra** ja **Mari** istuivat **Emmi**-tytön ja **Aleksi**-vauvan kanssa eilen Strindbergillä hanskat kädessä.

– Olimme ensin torilla, mutta siellä oli liian kylmä. Tässä tarkenee juuri ja juuri, Mankka kertoi.

Eilinen oli naisille vuo-

jolloin terassikausi alkaa, Petra mietti.

Ravintolat saavat aloittaa anniskelun terasseilla 1. huhtikuuta eli ensi lauantaina. Toiminta voi jatkua lokakuun loppuun asti.

ELINA AHOLAINEN

KUVAT

KARI LAAKSO

jan mukaan Helsingissä on 63 bordellia. Moni niistä on itärikollisten hallinnassa. Prostituutio on mafian käsikassara, Santavuori kirjoittaa.

Jokaisen suomalaisen parittajan on Santavuoren mukaan toimitettava aina tieto päämiehelleen Venäjälle, kun joku isokenkäinen suomalainen käyttää ilotyttöjen palveluksia.

– Tällä tavalla mafia kerää tietoa ja se on valtaa silloin, kun sitä voidaan käyttää kiristykseen ja pakottamiseen.

Upsala-juttu jäi kaivelemaan

Kuuluisa Upsalan ekonomien rötösjuttu on jäänyt kaivelemaan Santavuorta. Presidentti **Mauno Koiviston** vävy **Jari Komulainen** oli syytteessä. Juttu jaettiin kokeneelle talousrikossyyttäjälle, mutta apulaisoikeuskansleri **Jukka Pasanen** soitti Santavuoren mukaan jutun perään.

– Sitä ei saa jakaa erikoissyyttäjälle. Olkoon vaikka mitä ohjeita. Juttu jaetaan tavalliselle rivisyyttäjälle, kuka nyt vuorossa sattuu olemaan, ja juttu on hoidettava matalalla profiililla. Tämä on määräys.

Syyttäjäksi nimitettiin sitten kokematon viransijainen. Jutusta tulikin farssi ja syyttäjä luopui lopulta syytteistä.

Hyvä Veli -systeemi pyörii Santavuoren mukaan Suomessa edelleen.

JARI PEKKANEN